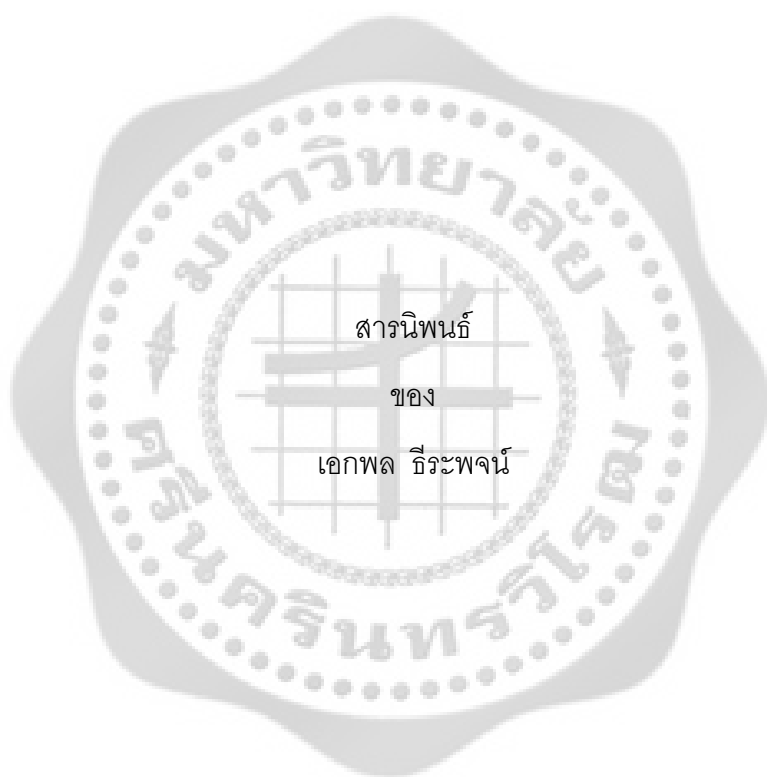

อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

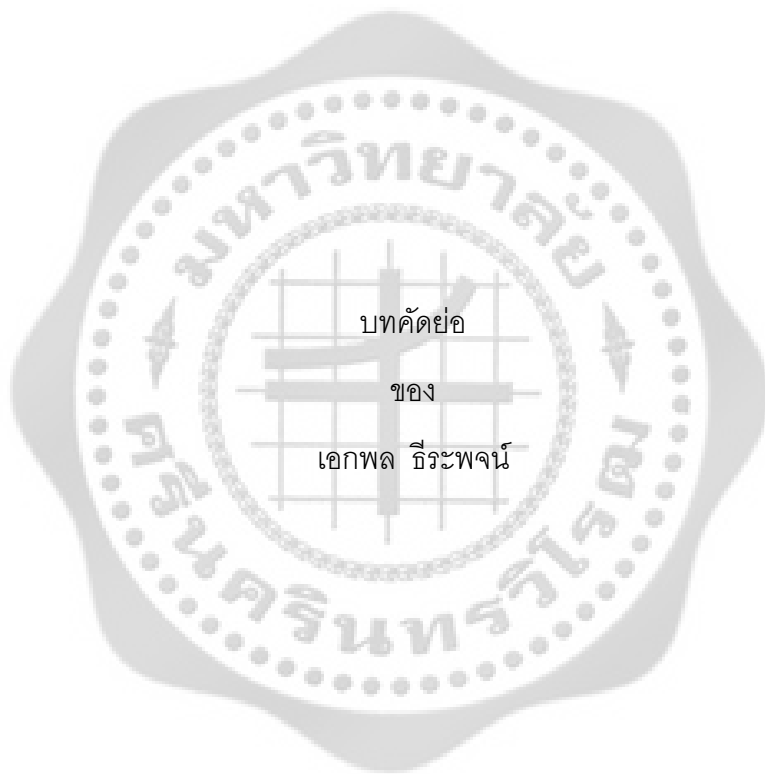

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

เอกพล ธีระพจน์. (2554). อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาและความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาในระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมกลับมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า : ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ในระดับมาก ได้แก่ (1)ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว (2)ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ (3)ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน (4)ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา (5)ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย (6)ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา ในส่วนปัจจัยที่มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 4.07

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการจัดโครงสร้างหลักสูตรในด้านเนื้อหารายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่เรียน ซึ่งมีความเหมาะสมทั้งสิ้น นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าอัตราค่าเล่าเรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสม ในขณะที่ นักศึกษาบางส่วนเห็นว่าอัตราค่าเล่าเรียนสูงเกินไป ในส่วนของความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษานั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน มีรายได้ 12,001 – 15,000 บาทต่อเดือน และต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

DEMAND FOR UNDERGRADUATE EDUCATION IN THE FACULTY
OF ECONOMICS OF THE PRIVATE UNIVERSITY STUDENTS
IN BANGKOK AND METROPOLITAN AREA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Economics degree in Human Resource Economics
at Srinakharinwirot University

May 2011

Ekapon Teerapoj. (2011). *Demand For Undergraduate Education In The Faculty Of Economics Of The Private University Students In Bangkok And Metropolitan Area.*

Master's Project, M.Econ. (Human Resource Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Assist. Prof. Dr. Kittima Sungkasem.

The purpose of this research was to study the factors affecting the demand for education and opinions and expectations of undergraduate students in the Faculty of Economics of the Private University in Bangkok and Metropolitan Areas. Questionnaire were distributed to a sample of 320 students. Collected data were analyzed by using statistical software package and descriptive statistics such as frequency, percentage and average.

The results are as follows : Factors affecting the high level of demand for undergraduate students in the Faculty of Economics of the Private University in Bangkok and Metropolitan Areas are (1) Factor of personal reasons. (2) Occupational factor. (3) Factor of teaching and learning. (4) Study cost factor. (5) Environmental and social factor on campus. (6) Factor of student services. Factors in the medium level is the factor of public relations. When considering each factors, Occupational factors are the most important with an average 4.07.

Most of the students give the opinion that the program and the number of credits are all appropriated. Cost of education is at appropriate level, meanwhile, some of them feel that the costs for education is too high. The expectations of the students are careers as an employee / private sector employees and earn 12,001 to 15,000 baht per month. They also want to continue their studies in the field of economics.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ของ เอกพล ธีระพจน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ประภาพร เฟื่องฟูสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เรณู สุขารมณ์)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้การช่วยเหลือและแนะนำ รวมถึงตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในงานวิจัย นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จสิ้นเรียบร้อย สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ประพาฬ เฟื่องฟูสกุล อาจารย์พัฒนุช ศรประสิทธิ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงและแก้ไขงานวิจัยฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การอบรม สั่งสอน และประสิทธิประสาทความรู้ตลอดจน ประสพการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ มารดา ที่ให้ทุนทรัพย์ในการศึกษาครั้งนี้ตลอดจน สนับสนุนและให้ กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ เจ้าหน้าที่ของสำนักเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะและบุคคลต่าง ๆ ทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสารนิพนธ์ ฉบับนี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ หากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ทางผู้วิจัยใคร่ขอ อภัยมา ณ โอกาสนี้

เอกพล อีระพจน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ทฤษฎีการศึกษา.....	8
ทฤษฎีทุนมนุษย์.....	12
ทฤษฎีอุปสงค์.....	14
ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา.....	15
ทฤษฎีอุปสงค์สืบเนื่อง.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล.....	37
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล....	55

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
ความมุ่งหมายและขอบเขตของการวิจัย.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สรุปผลการศึกษา.....	70
อภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก.....	85
ภาคผนวก ข.....	93
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	100

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 สถิติจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ระดับอุดมศึกษา ปี 2546-2553 จำแนกตามภาครัฐและเอกชน.....	3
2 แสดงจำนวนนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปีการศึกษา 2553.....	27
3 แสดงจำนวนนักศึกษา และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	28
4 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	33
5 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน เหตุผลส่วนตัว.....	37
6 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน การประกอบอาชีพ.....	39
7 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน การจัดการเรียนการสอน.....	41
8 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา.....	43
9 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน สภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย.....	46
10 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน การบริการนักศึกษา.....	48
11 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน การประชาสัมพันธ์.....	51

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

12	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษา ระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑลโดยรวมและรายด้าน.....	53
13	แสดงจำนวนและร้อยละของความเหมาะสมด้านเนื้อหารายวิชา.....	56
14	แสดงจำนวนและร้อยละของความเหมาะสมด้านจำนวนหน่วยกิตที่เรียน.....	57
15	แสดงจำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน.....	59
16	แสดงจำนวนและร้อยละของความคาดหวังจากการเข้ารับศึกษา.....	60
17	สรุปผลความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาระดับ ปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนใน เขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล.....	65
18	สรุปผลความคิดเห็นด้านข้อเสนอแนะในการศึกษาระดับปริญญาตรี ในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่ กรุงเทพฯและปริมณฑล.....	66

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2	การศึกษาที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง.....	9
3	รายได้ตลอดช่วงการทำงานของผู้เข้ารับการศึกษและผู้ไม่ได้รับการศึกษา.....	10
4	ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับ เศรษฐกิจ.....	11
5	ลักษณะของเส้นอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการโดยทั่วไป.....	14
6	เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษากองเอกชน.....	16
7	การอุดหนุนการศึกษาด้วยการรับภาระต้นทุนการศึกษาของรัฐบาล.....	17

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นโยบายในการพัฒนาประเทศในปัจจุบันนั้น ได้เริ่มให้ความสนใจอย่างมากต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งการพัฒนามนุษย์นั้นเน้นไปที่ผลลัพธ์สุดท้ายมากกว่าการเป็นเครื่องมือการพัฒนา เพราะเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการพัฒนานั้นก็เพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพสูง และการมีชีวิตยาวนาน จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ซึ่งมีแนวทางในการเสริมสร้างทุนทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เนื่องจาก “คน” เป็นทั้งเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาขณะเดียวกันเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ ให้พร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: 47)

จากยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันที่เน้นเรื่องความเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ได้เอื้ออำนวยให้ประเทศมหาอำนาจเข้ามาแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจในประเทศไทยมากขึ้นรวมถึงความผันผวนของเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านตลาดเงิน ตลาดทุน และภาคธุรกิจ รวมถึงการบริโภคในภาคครัวเรือนด้วย จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจนี้ทำให้รัฐบาลและเอกชนตระหนักถึงความสำคัญของนักเศรษฐศาสตร์และต้องการนำเข้าไปทำงานในหน่วยงานมากขึ้น (นภาพร อติวานิชยพงศ์. 2552: 91-95)

นักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความเห็นว่าอาชีพนักเศรษฐศาสตร์นั้นเป็นอาชีพที่สำคัญสามารถจะเป็นลูกจ้างที่ดีหรือสามารถจะดำเนินธุรกิจส่วนตัวได้ดี เพราะเข้าใจความต้องการของลูกค้า เข้าใจกลไกการผลิต เข้าใจต้นทุนที่แท้จริง สามารถวิเคราะห์และพยากรณ์สิ่งที่จะเกิดในอนาคตได้ (กำชัย ลายสมิต. 2541: 185-186) จุดเด่นของตลาดแรงงานสำหรับบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบัน อยู่ที่การจ้างงานของสถาบันที่อยู่ในตลาดเงินและตลาดทุน ทั้งนี้เพราะทั้งสองตลาดได้เติบโตอย่างรวดเร็ว ตามแผนแม่บททางการเงิน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการเงินผลกระทบสำคัญยิ่งประการหนึ่งของแผนแม่บท

ทางการเงิน คือ การเพิ่มการแข่งขันระหว่างสถาบันการเงินภายในประเทศด้วยกันและกับสถาบันการเงินต่างชาติ การแข่งขันดังกล่าวจะมีผลทำให้การจ้างงานของตลาดการเงินเพิ่มสูงขึ้นรวมถึงในหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งต้องการนักเศรษฐศาสตร์เพื่อวางแผนงานและกำหนดนโยบาย จึงสามารถพิจารณาถึงความต้องการบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสาขาทางด้านเศรษฐศาสตร์ในตลาดแรงงานนี้ได้ว่า น่าจะขยายตัวในระดับสูง รวมทั้งโครงสร้างของอัตราเงินเดือนก็น่าจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงด้วย (ถวิล นิลใบ. 2553: ออนไลน์) จึงส่งผลให้มีการจัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเอกชนเพิ่มมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการวางแผนวิเคราะห์โดยใช้พื้นฐานทางทฤษฎีและนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาและการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมให้ทันต่อเหตุการณ์ ในปัจจุบันจึงมีมหาวิทยาลัยเอกชนที่จัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทยรวมทั้งหมด 10 แห่ง โดยแบ่งออกเป็นในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล 6 แห่ง และในส่วนภูมิภาคอีก 4 แห่ง ซึ่งในแต่ละมหาวิทยาลัยได้มีการปรับปรุงคุณภาพและหลักสูตรมาหลายครั้ง

การเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับหนึ่งที่มีหน้าที่สำคัญในการผลิตคนระดับกลางและระดับสูงเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ค้นคว้าวิจัยบริการวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความต้องการสูงอันเนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีการสื่อสารจึงต้องขยายและกระจายโอกาสเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง หลากหลาย และยืดหยุ่น ทั้งโครงสร้างรูปแบบหลักสูตร ระบบการเรียนการสอนมีคุณภาพ มีความเป็นนานาชาติให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรง จึงทำให้บทบาทของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้รับการคาดหวังในการพัฒนาคนเพื่อเพิ่มศักยภาพและสมรรถนะในการแข่งขันเพื่อตอบสนองและนำการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

จากระบบการศึกษาที่ผ่านมา การที่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐออกนอกกรอบจะเป็นประโยชน์ต่อระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐโดยตรง เนื่องจากจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่รวดเร็วขึ้นสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยเอกชนทางตรงและทางอ้อม เช่น จำนวนนักศึกษาใหม่ การให้บริการที่ดีและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นเพื่อความอยู่รอดของมหาวิทยาลัยเอกชนที่ต้องพึ่งตนเองจึงตระหนักและเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลง เห็นว่าสถาบันระดับอุดมศึกษาของรัฐจะมีมากขึ้นและรัฐก็จะพยายามที่จะผลักดันให้มหาวิทยาลัยเลี้ยงตัวเอง ซึ่งจะมีผลกระทบถึงมหาวิทยาลัยเอกชน และสิ่งที่มหาวิทยาลัยเอกชนต้องทำเพื่อให้อยู่รอดคือการกำหนดตัวเองให้ชัดเจน

ว่ามีจุดเด่น มีเอกลักษณ์ การบริหารต้องให้เกิดประสิทธิภาพสูง และเป็นที่ต้องการของประชาชน (ทางรอดของมหาวิทยาลัยเอกชน เมื่อมหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกกรอบ. 2546: 34)

ตาราง 1 สถิติจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ระดับอุดมศึกษา ปี 2546-2553 จำแนกตามภาครัฐและเอกชน

(หน่วย : คน)

ปีการศึกษา	สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ แบ่งเป็น			สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
	จำกัดรับ	ไม่จำกัดรับ	รวม	
2546	760,563	629,079	1,389,641	242,052
2547	775,768	560,999	1,336,767	239,222
2548	852,796	565,233	1,418,029	239,846
2549	970,920	621,644	1,592,564	244,610
2550	1,075,431	499,789	1,575,220	260,905
2551	1,013,281	482,424	1,495,705	267,761
2552	797,338	476,974	1,274,312	177,874
2553	1,062,518	457,764	1,520,282	190,304

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2546-2553.

จากสถิติ จะเห็นว่าอัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาและวางแผนพัฒนาเพื่อขยายความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของเอกชนให้เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยภาครัฐสามารถรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อมีจำนวนจำกัด ดังนั้นมหาวิทยาลัยภาคเอกชนหลายแห่งจึงประชาสัมพันธ์ให้มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักและแสดงออกให้เห็นถึงจุดเด่น เป็นการสร้างกระบวนการรับรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้ที่กำลังเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจและเลือกสถานที่เรียนได้ตรงตามความต้องการ

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงอุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดย

พิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษา เพื่อตอบสนองต่อความต้องการศึกษาระดับปริญญาตรี
ในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดการให้สอดคล้องกับอุปสงค์การศึกษา
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาและความคาดหวังจากการศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล อันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าศึกษา คือ นักศึกษาจากคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 1,563 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้มาโดยการแทนค่าลงในสูตรการสุ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้ศึกษาตัวแปรดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลในด้านต่าง ๆ ได้แก่

- 1.1 ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว
- 1.2 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ
- 1.3 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.4 ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา
- 1.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย
- 1.6 ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา
- 1.7 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่

- 2.1 ความเหมาะสมของหลักสูตรในสาขาวิชา
- 2.2 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียน
- 2.3 ความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน
- 2.4 ความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษ
- 2.5 ประโยชน์และข้อเสนอแนะจากการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล หมายถึง ตัวแปรที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 7 ด้าน ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ประกอบด้วย ศึกษาเนื่องจากบิดา/มารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุน ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สามารถเข้าเรียนได้ง่าย/ไม่ต้องสอบ

1.2 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย สามารถหางานทำได้ง่าย โอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวด้วย

1.3 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา การวัดผลและประเมินผลการเรียนของมหาวิทยาลัย การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและสอบถามระหว่างเรียน ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย

1.4 ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ประกอบด้วย ค่าหน่วยกิตในการเรียน ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างเรียนของนักศึกษา

1.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย สภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักศึกษา แหล่งร้านค้าและสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่รอบมหาวิทยาลัย

1.6 ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา ประกอบด้วย มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย มีสวัสดิการต่าง ๆ แก่นักศึกษา แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา ความพร้อมทางด้านบุคลากรต่างตามหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย

1.7 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย การแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย

2. ความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล หมายถึง ความต้องการจากการศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลของกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้งหมด 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในด้านต่าง ๆ ได้แก่

2.1 ความเหมาะสมของหลักสูตรในสาขาวิชา ประกอบด้วย เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี

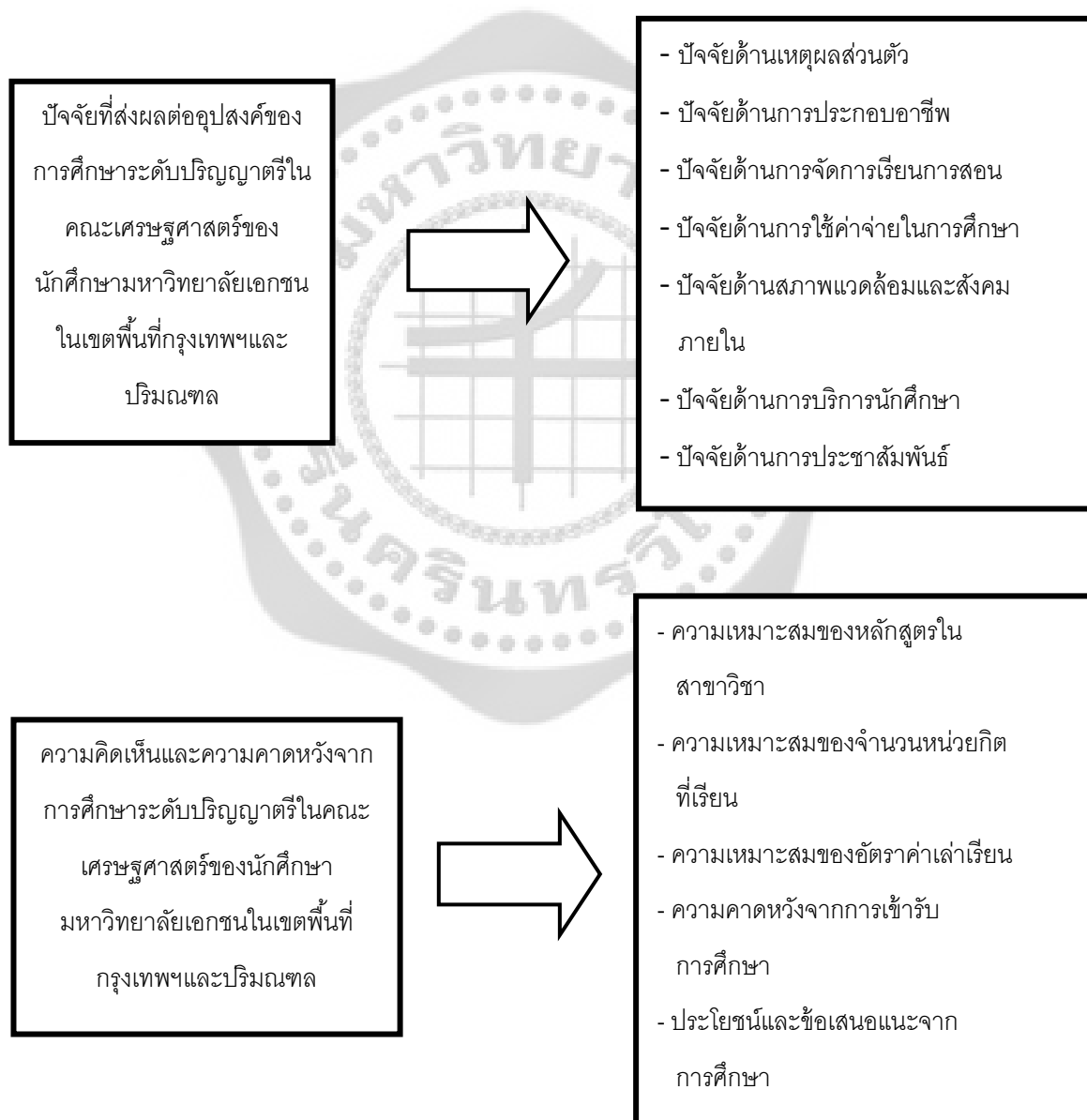
2.2 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียน ประกอบด้วย จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะ จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเลือกเสรี

2.3 ความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน ประกอบด้วย ค่าหน่วยกิตในการศึกษา ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

2.4 ความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษ ประกอบด้วย อาชีพที่คาดหวังหลังจากที่สำเร็จการศึกษา รายได้แรกต่อเดือนที่คาดหวังจากการทำงานหลังจากที่สำเร็จการศึกษา ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังจากที่สำเร็จการศึกษา

2.5 ประโยชน์และข้อเสนอแนะจากการศึกษา ประกอบด้วย ประโยชน์ที่นักศึกษาคาดว่าจะได้รับจากการศึกษา ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรปรับปรุง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำงานวิจัยครั้งนี้ ผู้ค้นคว้าได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีต่าง ๆ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการศึกษา
2. ทฤษฎีทุนมนุษย์
3. ทฤษฎีอุปสงค์
4. ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา
5. ทฤษฎีอุปสงค์สืบเนื่อง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.ทฤษฎีการศึกษา

Leonard Nadler (1980: 2-5) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่า คือการเรียนรู้ ประสบการณ์ ที่เกิดจากการจัดขึ้นในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนดเพื่อฝึกอบรมให้เกิดความเจริญ ในทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ทำได้ 3 วิธี ได้แก่ การให้ การศึกษา การให้การฝึกอบรม และการพัฒนาแก่ผู้ปฏิบัติงาน

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540: 27) ได้ให้คำจำกัดความของการศึกษาไว้ 2 ความหมาย คือ การศึกษาในความหมายอย่างกว้าง และการศึกษาในความหมายอย่างแคบ

1. การศึกษาในความหมายอย่างกว้าง หมายถึง ขบวนการเรียนรู้ทุกรูปแบบตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นขบวนการของชีวิต ทั้งในและนอกโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่ได้สะสมมาตลอดชีวิต การศึกษาในกรณีนี้ คือ ประสบการณ์ชีวิต

2. การศึกษาในความหมายแคบ หมายถึง การเรียน การสอนในโรงเรียน วิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัยเท่านั้น เป็นการศึกษาที่มีการเตรียมจัดการเรียนการสอนไว้พร้อม เพื่อให้ผู้เข้าศึกษาได้มีความรู้ ความสามารถเพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีสวัสดิภาพ และเพื่ออนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติด้วย

คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540: 28-30) ได้ให้ความหมายของการศึกษาที่ไว้ว่าเป็นการเสริมสร้างความรู้ ทักษะความคิด และสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งประเภทการศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

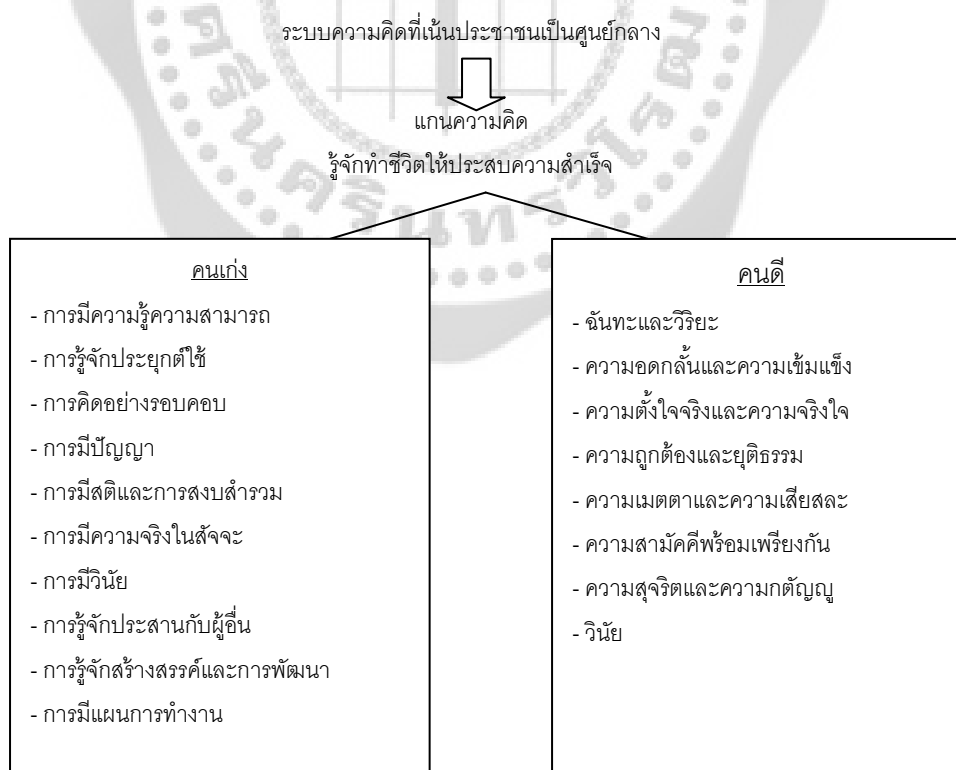
1. การศึกษาในระบบหรือการศึกษาที่มีรูปแบบ เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นในสถานศึกษาต่าง ๆ มีการจัดชั้นเรียน กำหนดหลักสูตรและจำนวนปีที่เรียน และกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้อย่างแน่นอน ตามแผนการศึกษา เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาที่ไม่มีรูปแบบ เป็นการศึกษาที่จัดตามความต้องการของประชาชนที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับโรงเรียน เช่น โรงเรียนฝึกออาชีพรต่าง ๆ เป็นหลักสูตรระยะสั้น กำหนดเป็นจำนวนชั่วโมงเรียน หลังสำเร็จการศึกษามีโอกาสได้รับประกาศนียบัตร

3. การศึกษาอย่างไม่เป็นทางการหรือจะเรียกว่าการศึกษาตลอดชีวิต เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองในชีวิตประจำวันเรียนรู้จักประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การศึกษาทุกประเภทมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ การวิเคราะห์ที่สำคัญที่ชี้ให้เห็นธรรมชาติ บทบาทการศึกษา และการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ จนทำให้นักเศรษฐศาสตร์หันมาสนใจในการลงทุนทางการศึกษา (Investment in Human Capital) อย่างจริงจังในระยะหลัง ๆ

อํารังค์ อุดมไพจิตรกุล (2541: 135-136) กล่าวไว้ว่า การศึกษาที่ควรจะเป็นคือ การศึกษาที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง และภาระหน้าที่สำคัญของการศึกษา คือ สามารถทำให้เป็นคนเก่งและคนดี ซึ่งมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพนี้เรียกว่า “ทุนมนุษย์” ซึ่งเป็นผลพวงจากการศึกษา

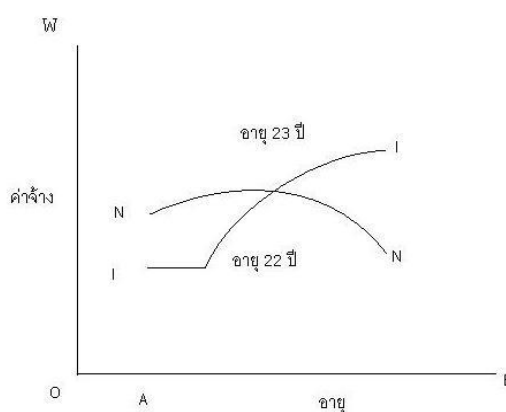
ภาพประกอบ 2 การศึกษาที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง

ดิลก บุญเรืองรอด (2526: 9) ได้ให้ความเห็นว่า การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนด้านมนุษย์ เพื่อทำให้คนเป็นทุนมนุษย์ที่มีฝีมือเพื่อการผลิตและบริการต่อไป โดยที่การศึกษาเป็นการบริโภคให้สิ้นเปลืองหมดไปด้วย ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า การศึกษาระดับต่ำจะนำความรู้มาใช้ได้น้อยหรือบางวิชามุ่งเรียนเพื่อรู้เมื่อรู้มากขึ้นก็ยิ่งจะอยากรู้มากขึ้น ไม่ว่าการศึกษาจะเป็นการลงทุนหรือบริโภค แต่เมื่อเกิดขึ้นย่อมทำให้เกิดรายได้ เพราะมีการสร้างสถาบันการศึกษาใหม่ เกิดชุมชนใหม่ มีอาชีพใหม่ มีการย้ายถิ่น

เทียนฉาย กีระนันท์ (2519: 26-29) กล่าวว่า รายจ่ายเพื่อศึกษานั้นสามารถเป็นได้ทั้งการบริโภคและการลงทุน ยกตัวอย่างเช่น ครอบครัวหนึ่งส่งบุตรเข้ารับการศึกษ ทำให้ครอบครัวและผู้เข้ารับการศึกษได้รับการชื่นชม ก่อให้เกิดอรรถประโยชน์การศึกษาในแง่หนึ่งจึงเป็นบริโภค ขณะเดียวกัน เมื่อบุตรคนนั้นเข้าสู่ตลาดแรงงานสามารถสร้างผลผลิตให้เพิ่มขึ้นในอนาคต การศึกษาในแง่หนึ่งจึงเป็นการลงทุน การจัดว่ารายจ่ายเพื่อศึกษานั้นเป็นการบริโภคหรือการลงทุนจึงค่อนข้างซับซ้อน

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520: 15-18) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ของการลงทุนทางการศึกษา คือ

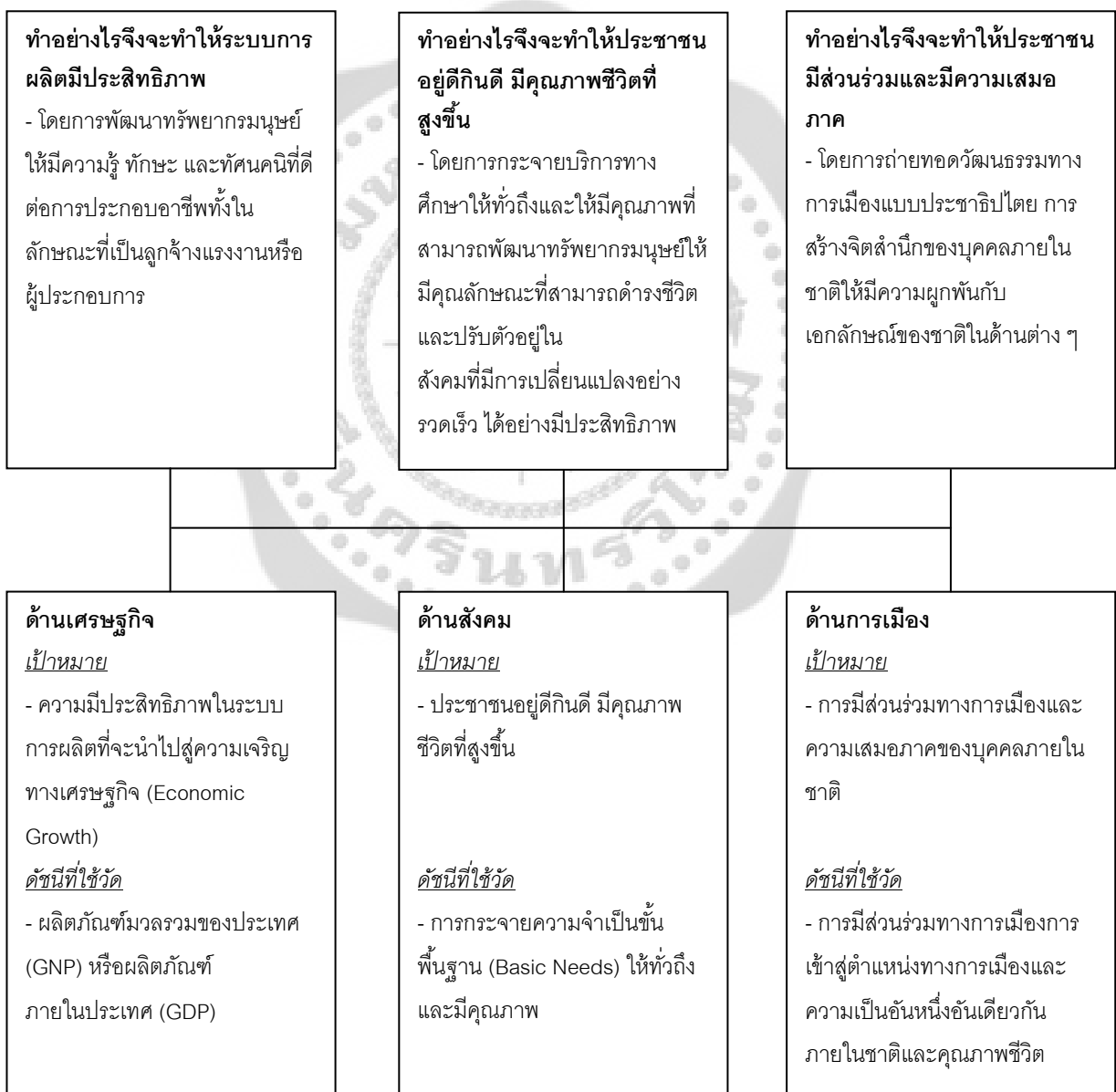
1. ผู้ลงทุนมีทั้งรัฐบาลและเอกชน นำเงินมาซื้อที่ดินสร้างโรงเรียน จ้างครูอาจารย์ ซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนและอื่น ๆ
2. ก่อให้เกิดผลผลิต ในรูปของผู้สำเร็จการศึกษาได้รับวิชาความรู้ นำไปประกอบอาชีพ ผลิตเป็นสินค้าและบริการต่าง ๆ ซึ่งการศึกษาเป็นการเพิ่มสมรรถภาพทางเศรษฐกิจ
3. มีผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน ถ้าผู้ลงทุนเป็นรัฐบาล ได้ผลตอบแทนในรูปคุณภาพของประชากร ลดอาชญากรรม เก็บภาษีอากรได้เพิ่ม เป็นผลตอบแทนทางอ้อมที่อาจมองเห็นได้ไม่ชัด ถ้าผู้ลงทุนเป็นเอกชนตั้งโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ผลตอบแทนอาจได้เป็นกำไร หากไม่มุ่งเพื่อกำไรจะมีผลตอบแทนด้านจิตใจ สังคมให้การยกย่อง
4. ผลตอบแทนแก่ตัวผู้รับการศึกษา คือ ทำให้รายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่ม ผู้ที่เรียนสูงขึ้นเท่าใด ก็ทำให้ผู้ได้รับการศึกษานั้นมีรายได้สูงขึ้น เช่น การกำหนดเงินเดือนข้าราชการตามวุฒิทางการศึกษา รายได้จึงเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลเรียนหนังสือสูงขึ้น แสดงเป็นกราฟได้ คือ

ภาพประกอบ 3 รายได้ตลอดช่วงการทำงานของผู้เข้ารับการศึกษและผู้ไม่ได้รับการศึกษา

ให้	OW	=	ระดับค่าจ้าง
	OB	=	ระดับอายุ
	NN	=	รายได้ผู้ไม่ได้รับการศึกษา
	II	=	รายได้ของผู้เข้ารับการศึกษ

ในจุด A ช่วงแรกของวัยทำงาน ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและเริ่มมีรายได้ แต่รายได้ค่อนข้างจะต่ำ แต่จะเป็นงานที่ไม่ค่อยมีเกียรติ เมื่อนานไปรายได้ อาจคงตัวหรือลดลง ขณะที่ผู้เข้ารับการศึกษ ในช่วงแรกอาจขาดรายได้เนื่องจากต้องใช้เวลาเรียนหนังสือแทนที่จะออกทำงานจะมีรายได้เริ่มต้นสูงกว่าผู้ไม่ได้เรียนหนังสือและจะมีโอกาสก้าวหน้าทางและมีรายได้สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ

ภาพประกอบ 4 ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับเศรษฐกิจ

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2541: 81-83) กล่าวว่า ความจำเป็นของการศึกษาต่อเศรษฐกิจ หมายถึง การศึกษาช่วยพัฒนาเศรษฐกิจให้ดีขึ้น ปัจจัยที่เป็นตัวกลางเชื่อมการศึกษาอันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอีกต่อหนึ่งคือ ทรัพยากรมนุษย์ หมายความว่า การศึกษาช่วยพัฒนามนุษย์และมนุษย์ก็จะทำการพัฒนาเศรษฐกิจอีกต่อหนึ่ง โดยการศึกษาจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้ระบบการผลิตมีประสิทธิภาพ กินดีอยู่ดี และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลในชาติ สนับสนุนให้เกิดเสถียรภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ดังภาพประกอบที่ 4

2. ทฤษฎีทุนมนุษย์

นักเศรษฐศาสตร์ต่างยอมรับกันมานานแล้วว่า มนุษย์นั้นเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการสร้างความมั่งคั่งของชาติ ซึ่งถ้าหากจะวัดจากส่วนของแรงงานที่ก่อให้เกิดผลผลิตแล้วจะพบว่า ประสิทธิภาพในการผลิตของมนุษย์จะมีค่ามากกว่าประสิทธิภาพในการผลิตปัจจัยอื่น ๆ รวมกัน โดยเฉพาะในการผลิตที่ใช้แรงงานเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่นักเศรษฐศาสตร์มองข้ามไปก็คือ การที่มนุษย์ลงทุนเพื่อตัวเอง และปริมาณการลงทุนที่มนุษย์ได้ลงทุนไปเพื่อตัวเองนั้นก็ยังมีปริมาณมากเหลือเกินด้วย

เทียนฉาย กีระนันท์ (2519: 4-10) กล่าวว่า ทุนมนุษย์นั้นจัดอยู่ในรูปของนามธรรม หรือทุนมนุษย์ ก็คือ สติของความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ความชำนาญงานของแต่ละบุคคลนั่นเอง การศึกษา การฝึกอบรมจึงเป็นเรื่องของการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสติของทุนมนุษย์ การอนามัยและสาธารณสุขที่ดีก็มีส่วนให้แรงงานมีคุณภาพที่ดีขึ้น และการอพยพย้ายถิ่นก็เป็นเรื่องที่ทำให้แรงงานเกิดประสบการณ์ และเป็นการจัดสรรทรัพยากรมนุษย์ให้ถูกต้องสอดคล้องกับการผลิตของระบบเศรษฐกิจ ซึ่งต่างก็มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสติของทุนมนุษย์เช่นเดียวกัน

แมน สารรัตน์ (2527: 38-40) กล่าวว่า การลงทุนในมนุษย์มิใช่การลงทุนเพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่าย แต่เป็นการลงทุนเพื่อผลิตแรงงานที่มีคุณภาพ หรือแรงงานที่มีผลิตภาพสูง ออกจำหน่ายในตลาดแรงงาน ผลิตภาพของแรงงานนี้ ถือเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเรียกว่า ทรัพยากรมนุษย์หรือทุนมนุษย์

ทีดับเบิลยู ชูลส์ (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540: 183-184 อ้างอิงจาก T.W. Schultz. 1979) ได้วิเคราะห์และสรุปว่า กิจกรรมต่อไปนี้เป็นการลงทุนในทุนมนุษย์แทบทั้งสิ้นคือ

1. บริการที่เพิ่มพูนสุขภาพ ซึ่งชูลส์ได้ให้ความหมายกว้าง ๆ ว่า คือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความยืนยาวของชีวิต พลละกำลัง และควมมีชีวิตชีวาของมนุษย์
2. การฝึกอบรมหรือเรียนรู้ในขณะทำงาน
3. การจัดการศึกษาอย่างเป็นทางการในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับที่สูงขึ้น

ไป

4. โครงการการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ที่ได้จัดขึ้นโดยหน่วยธุรกิจ รวมถึงการสาธิตทางการเกษตร

5. การอพยพย้ายถิ่นของบุคคลและครอบครัวเพื่อโอกาสในการทำงานที่ดีขึ้น ซึ่งข้อนี้หมายถึงการอพยพและเดินทางเพื่อจะหางานนั่นเอง ชูลส์ กล่าวว่า กิจกรรมอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้น แทบจะไม่มีใครรู้จัก ยกเว้นการศึกษา

สุมาลี ปิตยานนท์ (2539: 111) ได้ให้คำนิยามของการศึกษาในฐานะเป็นการลงทุนมนุษย์ไว้ว่า การศึกษาจัดได้ว่าเป็นการลงทุนมนุษย์ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด เนื่องจากการศึกษาสามารถสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่บุคคล รวมทั้งทำให้ผลิตภาพของคนสูงขึ้นในตลาดแรงงาน แต่การศึกษาจัดได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เงินทุนค่อนข้างมาก สำหรับทั้งบุคคลและสำหรับทั้งสังคมโดยส่วนรวม การจัดให้มีการศึกษาต้องใช้ทรัพยากรอย่างมากในรูปของครู อาจารย์ และปัจจัยทุนอื่น ๆ ซึ่งอาจนำไปใช้ในทางกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540: 184-186) ได้อธิบายถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างการลงทุนในทุนมนุษย์กับการลงทุนทางกายภาพไว้ว่า ในการผลิตสินค้าและบริการ นักลงทุนมักจะลงทุนสร้าง หรือซื้อสินค้าทุน เช่น เครื่องจักร เครื่องมือ หรือโรงงาน ซึ่งเราเรียกว่าเป็นการลงทุนทางกายภาพ ถ้าเครื่องจักรมีคุณภาพดี ประสิทธิภาพในการผลิตก็จะสูง ราคา ก็จะสูง รายจ่ายในการลงทุนก็จะสูงตาม การลงทุนในการศึกษาก็เหมือนกัน ถ้าลงทุนมากรายจ่ายก็จะสูงและผู้ลงทุนก็มีความคาดหวังว่าจะได้รับคุณภาพของการศึกษาสูง คือ สามารถเพิ่มทุนมนุษย์ในตัวผู้ลงทุนสูง

ลักษณะความคล้ายคลึงของการลงทุนในมนุษย์กับการลงทุนทางกายภาพ

1. การลงทุนเป็นขบวนการที่เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการลงทุนแพง
2. มีเป้าหมายในการลงทุนเหมือนกัน คือ ต้องการปรับปรุงความสามารถและประสิทธิภาพในการผลิต และเพิ่มอัตราผลตอบแทนหรือรายได้ที่เกิดขึ้นในอนาคต
3. การลงทุนทั้ง 2 ประเภท สามารถดำเนินการได้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และผลประโยชน์จากการลงทุนจะตกแก่สังคมและเอกชน
4. เงินที่ใช้ในการลงทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนหรือเครื่องจักรหรือโรงงานเป็นเงินที่ได้จากการเก็บออม

ลักษณะความแตกต่างของการลงทุนในมนุษย์กับการลงทุนทางกายภาพ

1. เป้าหมายของการลงทุนทางกายภาพ คือ กำไรสูงสุด ขณะที่เป้าหมายของการลงทุนในมนุษย์ คือ ต้องการเพิ่มความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน
2. ทุนมนุษย์นั้นไม่สามารถซื้อขายถาวรได้ เนื่องจากไม่สามารถประเมินราคาได้อย่างแน่ชัด ต่างจากเครื่องจักรที่มีราคาแน่นอน

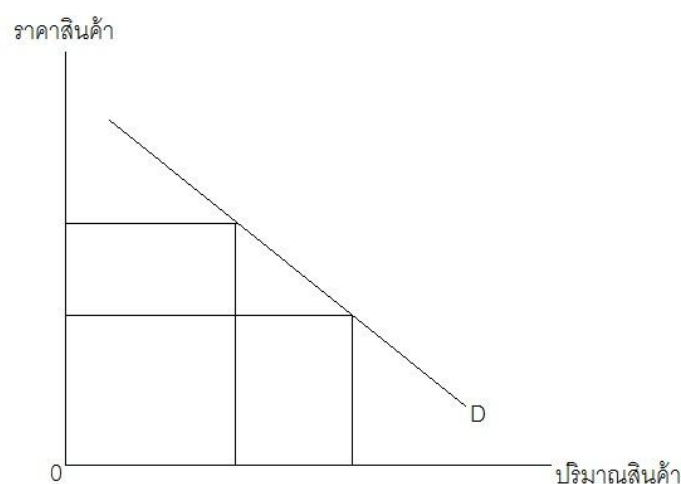
3. การลงทุนในเครื่องมือพอจะประมาณความสามารถในการผลิตได้ แต่การลงทุนในการศึกษาอาจทำได้ยากซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้รับการศึกษา

4. การบริหารงานทรัพยากรบุคคลหรือการใช้งานในทุนมนุษย์นั้น ยากกว่าทุนทางกายภาพ เนื่องจากไม่สามารถบังคับให้เขาทำงานที่ไม่เต็มใจได้ต่างจากเครื่องจักร ซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นจะต้องมีศิลปะในการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3. ทฤษฎีอุปสงค์

วันรัช มิ่งมณีนาคิน (2550: 35) ได้ให้นิยามคำว่า “อุปสงค์” หมายถึง ความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ณ ระดับราคาต่าง ๆ ของสินค้านั้น หรือ ณ ระดับรายได้ต่าง ๆ ของผู้บริโภค หรือ ณ ระดับราคาต่าง ๆ ของสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

Orley M. Amos, Jr. (1987: 44) กล่าวว่า “อุปสงค์” คือ ความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าและบริการในตลาดที่ผู้บริโภคมีกำลังที่สามารถซื้อได้ ณ ระดับราคาที่แตกต่างกันและในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน เป็นไปตามกฎของอุปสงค์

ภาพประกอบ 5 ลักษณะของเส้นอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการโดยทั่วไป

ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคทั่วไปจะซื้อสินค้าและบริการใดมาก ๆ เมื่อราคาสินค้านั้นต่ำและหากราคาสินค้าหรือบริการนั้นสูงคนก็จะซื้อน้อยจากพฤติกรรมในการซื้อลักษณะนี้ ทำให้ได้เส้นอุปสงค์มีลักษณะลาดจากซ้ายไปขวาตามภาพประกอบ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกันที่ว่าปริมาณสินค้าที่ซื้อจะแปรผกผันกับราคาสินค้า (วรัญญา ภัทรสุข. 2549: 23)

ตัวกำหนดอุปสงค์ หรือ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อจำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคปรารถนาที่จะซื้อ ปัจจัยเหล่านี้จะมีอิทธิพลมากน้อยขึ้นอยู่กับพฤติกรรมผู้บริโภคแต่ละคนแต่ละเวลา (วันรักษ์ มิ่งมณี นาคิน. 2550: 37) ปัจจัยเหล่านี้มีหลายอย่าง ได้แก่

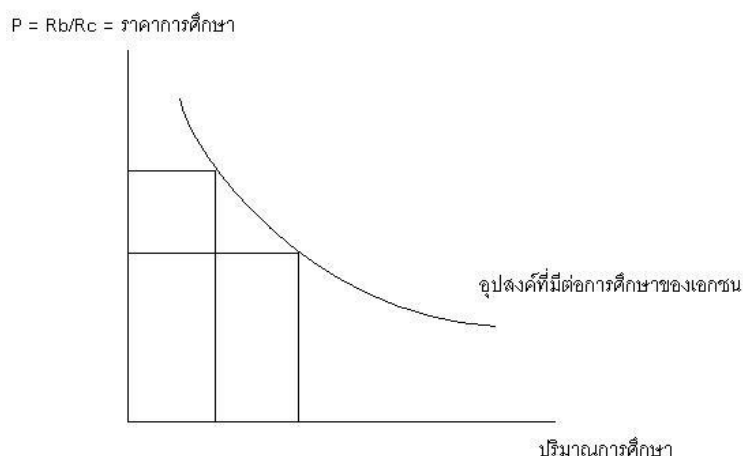
1. ปริมาณซื้อขึ้นอยู่กับราคาสินค้านั้น
2. ปริมาณซื้อขึ้นอยู่กับรสนิยมของผู้บริโภคและความนิยมในสังคม
3. ปริมาณซื้อขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน
4. ปริมาณซื้อขึ้นอยู่กับราคาสินค้าอื่น ๆ
5. ปริมาณซื้อขึ้นอยู่กับฤดูกาล

4. ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา

ความต้องการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพหรือเพื่อตอบสนองความอยากรู้ของบุคคลก่อให้เกิดอุปสงค์การศึกษา หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่จะพัฒนาคุณภาพของตนเองตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือความต้องการของสังคมที่จะพัฒนาคุณภาพของประชาชนตามเป้าหมายที่วางไว้ (ประพันธ์ ธรรมไชย. 2549: 125)

นวลทิพย์ ควกุล (2527: 36-39) กล่าวว่าข้อสมมติที่สำคัญในทางเศรษฐศาสตร์ คือ มนุษย์ทุกคนเป็นผู้มีเหตุผล การกระทำทุกอย่างจึงเป็นไปเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองสูงที่สุด การศึกษาก็เช่นเดียวกัน บุคคลหรือเอกชนแต่ละคนจะทำการศึกษาไปจนถึงจุดที่อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาเท่ากับอัตราดอกเบี้ยถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงความต้องการการศึกษาก็จะต่ำ แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำจะจูงใจให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนไปทำการศึกษาในปริมาณที่มากขึ้น ซึ่งอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคลนี้สามารถนำมารวมกันเข้าเป็นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของทั้งตลาด

ในการพิจารณาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละคนจะพิจารณาจาก (a) ผลตอบแทนของการศึกษา และ (b) อัตราดอกเบี้ยซึ่งสะท้อนถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสของการนำเงินมาลงทุนทำการศึกษ จากสองส่วนนี้ สามารถนำไปหาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชน ตามรูป

ภาพประกอบ 6 เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชน

R_b คือ อัตราดอกเบี้ย หรือ อัตราผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุนทางอื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาล

R_c คือ อัตราผลตอบแทนทางการศึกษา

R_b/R_c คือ ราคาของการศึกษา (Price of Education)

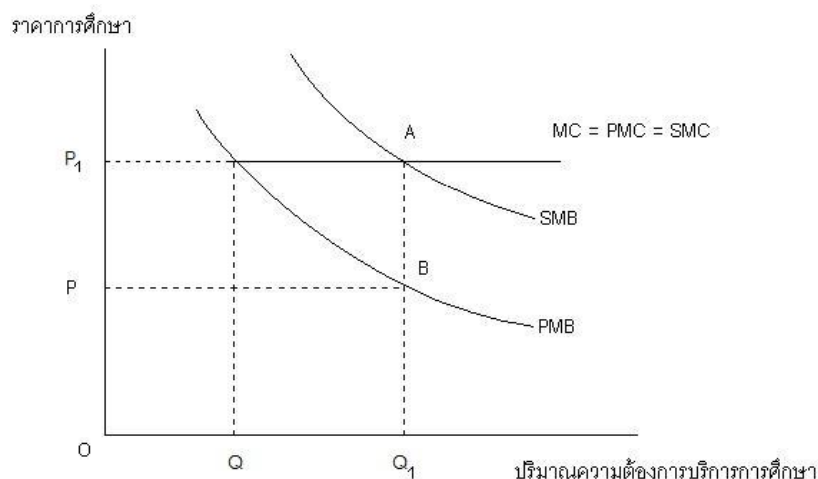
ถ้าปริมาณความต้องการบริการทางการศึกษาจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลสูงขึ้น ทำให้ความต้องการบริการการศึกษาลดลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลลดลง ราคาการศึกษา ก็จะลดลงทำให้ปริมาณความต้องการศึกษาสูงขึ้น และถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น ราคาการศึกษา ก็จะลดลงทำให้ปริมาณความต้องการศึกษาเพิ่มขึ้น ตามภาพประกอบ

เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลจะมีลักษณะเป็นเส้นลาดลงจากซ้ายไปขวาเช่นเดียวกันกับเส้นอุปสงค์ของสินค้าโดยทั่วไป แต่ในความเป็นจริงอุปสงค์การศึกษาของบุคคลอาจไม่ได้ลาดจากซ้ายไปขวาด้วยเหตุผลดังนี้

1. การศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าที่บริโภคทั้งจำนวนแบ่งแยกไม่ได้ เช่น เมื่อตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาในระดับใดจะต้องเรียนให้สำเร็จการศึกษาในระดับนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลจึงน่าจะมีลักษณะเป็นขั้นบันไดมากกว่าที่จะเป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวา

2. เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลจะเป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวาก็ต่อเมื่อผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง หรือการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราดอกเบี้ยที่สะท้อนต้นทุนค่าเสียโอกาสเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่ความเป็นจริงผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนทางการศึกษาไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเสมอไป จะทำให้เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลไม่เป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวา

อุปสงค์การศึกษาของบุคคลจะก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนเพิ่มของบุคคล (Private Marginal Benefit : PMB) บุคคลจะต้องการศึกษาในปริมาณเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าผลประโยชน์ส่วนเพิ่มบุคคลคุ้มค่ากับราคาการศึกษาหรือไม่ (ประพันธ์ ธรรมไชย, 2549: 127-128) ตามภาพประกอบ

ภาพประกอบ 7 การอุดหนุนการศึกษาด้วยการรับภาระต้นทุนการศึกษาของรัฐบาล

ถ้าราคาการศึกษาอยู่ ณ ระดับ OP_1 บาท ปริมาณความต้องการการศึกษาของบุคคลเท่ากับ OQ ($PMC = PMB$) ซึ่งเป็นการลงทุนทางการศึกษาของบุคคลที่อยู่ในระดับต่ำกว่าที่สังคมต้องการ (Social Optimum) อันเนื่องจากสาเหตุหลายประการ อาทิเช่น ผู้ตัดสินใจลงทุนทางการศึกษามักจะไม่ใช่ผู้รับบริการเองแต่จะเป็นบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจให้กับบุตรหลานของตนเอง หรือ อันเนื่องมาจากความจำกัดด้านทรัพยากรการเงิน การขาดความรู้ของบิดามารดา เป็นต้น ทำให้การลงทุนทางการศึกษาของบุคคลต่ำกว่าที่สังคมต้องการอันจะก่อให้เกิดผลเสียสะสมในอนาคตซึ่งจะเป็นผลเสียต่อสังคมโดยรวม นอกจากนี้ การลงทุนทางการศึกษาของบุคคลจะทำให้บุคคลอื่นหรือสังคมส่วนรวมได้รับประโยชน์จากการศึกษาด้วย ดังนั้นหากปล่อยให้บุคคลตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาเอง จะมีน้อยเกินไปในขณะที่เหมาะสมที่สุดของสังคม คือ OQ_1 ($SMC = SMB$) ดังนั้นอุปสงค์การศึกษาของสังคมซึ่งแสดงด้วยเส้นผลประโยชน์ส่วนเพิ่มของสังคม (Social Marginal Benefit : SMB) ซึ่งอยู่เหนือเส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคล โดยรัฐบาลจะให้การอุดหนุนบริการการศึกษาด้วยการรับภาระต้นทุนการศึกษาเท่ากับพื้นที่ PP_1AB บาท และกำหนดราคาการศึกษาเท่ากับ OP บาท การรับภาระต้นทุนการศึกษาของรัฐบาลนี้จะเห็นได้จากการจัดสรรค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของรัฐบาลให้กับสถานศึกษาของรัฐบาล และการให้เงินอุดหนุนแก่สถานศึกษาของเอกชน เป็นต้น

การอุดหนุนการศึกษาด้วยการรับภาระต้นทุนการศึกษาของรัฐบาลนี้ จะช่วยพิจารณาว่าการศึกษาระดับใดที่บุคคลได้รับผลตอบแทนการลงทุนทางการศึกษามากกว่าสังคมได้รับ บุคคลควรจะรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษามาก ส่วนระดับการศึกษาใดหรือสาขาวิชาใดที่สังคมได้รับผลตอบแทนการลงทุนทางการศึกษามากนอกเหนือจากผลตอบแทนส่วนบุคคลได้รับแล้ว รัฐบาลควรลงทุนทางการศึกษาในระดับการศึกษาหรือสาขาวิชานั้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษา เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้ (อัมพร วิจิตรพันธ์. 2520: 26-28) ได้แก่

1. ไปโรงเรียนเพื่อวิชาการ เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสิ่งที่ยังไม่รู้
 2. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือจะได้มีวิชาใช้ประกอบอาชีพ โดยคิดว่าวิชาที่ตนศึกษาจะทำให้มีงานทำตามที่ตนเรียนมา จึงทำให้ประชาชนอยากเรียนหนังสือจำนวนเพิ่มมากขึ้น ยิ่งระดับการศึกษาสูงเท่าใดยิ่งจะทำให้ได้อาชีพดีมีรายได้สูงตามขึ้นไป มีเกียรติเป็นที่นับหน้าถือตา
 3. ไปโรงเรียนด้วยเหตุผลส่วนตัว โดยเห็นว่าการเรียนหนังสือ จะทำให้ชีวิตมีสุขขึ้น ทำให้พอใจกว่าอยู่เฉย ๆ เช่น เพื่อนชักชวน บิดาอยากให้เราเรียน อยากจะแก้เครื่องยนต์เป็น ฯลฯ ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล
 4. ไปโรงเรียนเพื่อได้รวมกิจกรรมทางสังคม กิจกรรมทางสังคมในสถาบันการศึกษามีหลายอย่าง เช่น ดนตรี กีฬา ว่ายน้ำ อาสาพัฒนาชนบท สอนหนังสือแก่เด็กยากจน ฯลฯ กิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้เพลิดเพลินได้รับความสุขทางใจอย่างหนึ่ง จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจให้คนอยากเข้าเรียน
 5. ไปโรงเรียนเพราะเห็นว่าเป็นประเพณีที่ต้องไป
- ยังมีสาเหตุอื่นอีก ที่จูงใจให้มีผู้ต้องการรับการศึกษาชั้นสูงขึ้น เช่น
1. รายได้และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้สูง จะส่งเสริมให้บุตรธิดาได้เรียนหนังสือสูงทัดเทียมกับตน เพราะมีเงินส่งเสียให้เรียน
 2. ค่าจ้างหรือเงินเดือนที่คาดว่าจะได้รับเมื่อศึกษาจบ ยกตัวอย่างเช่น อาชีพรับราชการมักกำหนดเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา เงินเดือนจึงนับเป็นสิ่งจูงใจให้เรียนหนังสืออย่างหนึ่ง
 3. การยอมรับนับถือของสังคม ผู้มีการศึกษาได้รับการยกย่องและเกียรติจากสังคม ผู้ปกครองจึงสนับสนุนให้เข้ารับการศึกษาคำนึงในบางอาชีพ เช่น หมอ วิศวกร ทำให้ความต้องการศึกษาในสาขาเหล่านั้นสูงขึ้น

5. ทฤษฎีอุปสงค์สืบเนื่อง

อุปสงค์สืบเนื่อง คือ ความต้องการในสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งที่สูงขึ้นอยู่กับความต้องการชนิดอื่น ๆ ซึ่งเป็นความต้องการใช้ทรัพยากรเพื่อตอบสนองความต้องการในสินค้าชนิดหนึ่ง กล่าวคือ การที่

หน่วยผลิตมีอุปสงค์ในปัจจัยการผลิตนั้น ไม่ได้หมายความว่า เขาหวังที่จะได้รับความพอใจจากปัจจัยการผลิตนั้นโดยตรง แต่เป็นเพราะมีผู้ต้องการสินค้าและบริการที่เขาทำการผลิตขึ้น ผู้ผลิตจึงมีความต้องการปัจจัยการผลิตนั้นเพื่อนำไปทำการผลิตสินค้าและบริการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอีกต่อหนึ่ง (เอนก เขียวถาวร; ปรีดา นาคนาวทิม; และ สมคิด แสงเพชร. 2521: 222-223)

แมคคอนเนลล์ (2548: 121-122) กล่าวว่าอุปสงค์สืบเนื่องนั้นเป็นอุปสงค์ต่อปัจจัยการผลิตที่ขึ้นอยู่กับหรือได้มาจากอุปสงค์ต่อสินค้าหรือบริการที่ต้องการใช้ในปัจจัยการผลิต เช่น ยานยนต์ไทรแทร์น หรือขนมปัง เป็นต้น ดังนั้นถ้าอุปสงค์ต่อรถยนต์ลดลงจะลดอุปสงค์ต่อปัจจัยที่ใช้ผลิตรถยนต์ลงด้วย

ชวลิต สละ (2551: 100) ได้ให้อธิบายว่าอุปสงค์สืบเนื่อง หมายถึง การเกิดขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงไปของอุปสงค์ที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากอุปสงค์อื่น ๆ หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ ดังเช่น

1. อุปสงค์สินค้าและบริการเพิ่มขึ้น หากผู้ผลิตเห็นเป็นโอกาสที่จะได้กำไรเพิ่มขึ้น โดยการผลิตสินค้าและบริการตอบสนองความต้องการเพิ่มขึ้น ผู้ผลิตจึงมีความต้องการในปัจจัยการผลิตเข้ามาเพิ่มขึ้น

2. การลงทุนขยายงานเพิ่มขึ้น ในกรณีที่วิทยาการทางเทคนิคในการผลิตยังไม่เปลี่ยนแปลง แม้กระทั่งความสามารถในการผลิตของผู้ใช้แรงงาน และประสิทธิภาพของการจัดการก็ยังคงที่ เมื่อเป็นเช่นนี้ การที่จะผลิตสินค้าหรือบริการเพิ่มมากขึ้นได้สำเร็จ ก็จะต้องมีการลงทุนขยายงานเพิ่มเติม ผู้ผลิตจึงมีความต้องการในสินค้าประเภทปัจจัยการผลิตเพิ่มมากขึ้น

สรุปได้ว่า อุปสงค์สืบเนื่องเป็นความต้องการปัจจัยในการผลิต หมายถึง ความต้องการของผู้บริโภคต่อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในทางอ้อม ซึ่งผู้บริโภคไม่ได้ใช้สินค้านั้นโดยตรง ในความต้องการของผู้บริโภคต่อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งทำให้ผู้ผลิตมีความต้องการใช้ปัจจัยการผลิตนั้น ในกรณีของการศึกษานั้นสำหรับอุปสงค์สืบเนื่องทางการศึกษา คือ ความต้องการของผู้ประกอบการหรือตลาดแรงงานว่าต้องการแรงงานที่จบการศึกษาในสาขาวิชาใด ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้น ๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพต่อไป ทำให้สถานศึกษานำปัจจัยการผลิตเข้ามามีใช้ในการผลิตเพื่อตอบสนองผู้เรียนในสาขาวิชานั้น ๆ

6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยจึง

ได้นำเสนอชี้ให้เห็นว่าปัจจัยใดเป็นตัวกำหนดอุปสงค์ในการศึกษาและเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

งานวิจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล

อรรวรรณ อนันตพงศ์ (2540: 75-78) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับอุดมศึกษาในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในรูปแบบสมการความสัมพันธ์แบบ Log-Linear ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันตามสมมติฐานได้แก่ ส่วนเพิ่มของรายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อคน ส่วนเพิ่มของจำนวนประชากรในกลุ่มวัยเรียนระดับอุดมศึกษา และจำนวนผู้มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา ส่วนอัตราค่าเล่าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแบบจำกัดรับและไม่จำกัดรับ และอัตราค่าเล่าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในทิศทางตรงกันข้ามตามสมมติฐาน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษามากที่สุดคือ จำนวนผู้มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษาทำให้ทราบว่าการที่ประชาชนเริ่มให้ความสนใจกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นผลมาจากความต้องการโอกาสในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษา

จินตภา พุทธิศิริรังษี (2546: 78-82) ทำการวิจัยเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย ปีการศึกษา 2545 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยที่ 18 ปี ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การศึกษา เนื่องจากในปัจจุบันทุกเพศ ทุกวัยมีสิทธิเท่าเทียมกันในด้านการศึกษา ในส่วนอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและรับจ้างซึ่งมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การศึกษาเนื่องจากว่านักเรียนต้องการยึดอาชีพตามแบบอย่างบิดาและมารดา ขณะที่รายได้ของผู้ปกครองรวมกันอยู่ที่ประมาณ 15,000 บาท ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สถานภาพในครอบครัวส่วนใหญ่บิดาและมารดาอาศัยอยู่ร่วมกัน ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การศึกษาเนื่องจากว่าในปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีได้แพร่กระจายอย่างรวดเร็วทำให้ความแตกต่างด้านความคิดระหว่างบุคคลน้อยลง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา

ภาวรินทร์ สุรเดชะวงศ์ (2546: 65-72) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนมากเรียนแผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01-3.00 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษา เนื่องจากว่าผู้ที่มีสติปัญญาค่อนข้างดีและมีผลการเรียนที่ดีจึงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ในส่วนอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย และสถานภาพการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่สามารถตัดสินใจเรียนด้วยตนเองได้ ขณะที่รายได้ของผู้ปกครองส่วนมากมีรายได้อยู่ที่

10,001-30,000 บาท ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองส่วนมากจบการศึกษาระดับประถมศึกษา/เทียบเท่า ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาเนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี นักเรียนจะมีโอกาสศึกษาต่อไปในระดับที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ

นิสา สายสังข์ (2547: 51-57) ศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบางนา จากการศึกษพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาสาขาวิชาบัญชี ระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.51-3.00 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง สาขาวิชาที่ต้องศึกษาต่อคือ สาขาวิชาบัญชีและการตลาด ผลการเปรียบเทียบความต้องการศึกษาโดยจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียน อาชีพผู้ปกครอง และสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มี เพศ สาขาวิชา ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียน อาชีพผู้ปกครอง และสาขาวิชาที่ต้องการศึกษา แตกต่างกันจะมีความต้องการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับที่สมภาคและเท่าเทียมกัน ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจะเป็นสาขาวิชาใดก็ได้ โดยให้อิสระในการตัดสินใจแก่บุตรหลานในการเลือกเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือหลังสำเร็จการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่าย

เบญจมาศ เหมือนสุทธิวงศ์ (2547: 38-43) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 19 ปี บิดาและมารดาของนักศึกษาจะประกอบอาชีพรับจ้างและค้าขาย แหล่งรายได้ปัจจุบันของนักศึกษามาจากบิดามารดา และเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากรัฐบาล ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษานั้น พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเกิดจากความชอบของนักศึกษาและส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาจะเลือกศึกษาด้วยตนเองในระดับมาก ขณะที่ทำเลที่ตั้งของโรงเรียนที่ใกล้แหล่งชุมชนมีการคมนาคมที่สะดวกและใกล้ศูนย์การค้าอยู่ในระดับปานกลาง

สุกัญญา พูลประภา (2547: 189-197) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากการศึกษพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00-4.00 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในช่วงระดับมัธยมปลาย บิดาจะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ขณะที่มารดาจะประกอบอาชีพรับจ้างหรือแม่บ้าน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 25,000-30,000 บาท ขณะที่รายได้ของนักศึกษาสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 8,000-10,000 บาท ซึ่งได้อธิบายผลการศึกษาไว้ว่า นักศึกษาชายจะให้ความสนใจและเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพสูง และนักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะให้ความสำคัญกับการศึกษาในสายสามัญ ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่

จะเลือกเรียนสายอาชีพ ในส่วนของผู้ปกครองนั้นอาชีพและระดับการศึกษาของผู้ปกครองจะเป็นตัวกำหนดบทบาทที่จะให้บิดาและมารดาแนะนำแนวทางการศึกษาให้กับบุตรของตน ซึ่งครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีจะให้ความสำคัญและส่งเสริมการศึกษาให้กับบุตรมากกว่าครอบครัวที่ยากจน

นันทิยา จำลองพิมพ์ (2549: 90-97) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี ในการศึกษาได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ กลุ่มที่ศึกษาอยู่ในคหกรรมศาสตร์ และกลุ่มที่ศึกษาอยู่ในศิลปกรรม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุประมาณ 18-20 ปี พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา รายได้ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 5,000-10,000 บาท และนักศึกษามีค่าใช้จ่ายในมหาวิทยาลัย 101-500 บาทต่อสัปดาห์ ในส่วนระดับผลการเรียนกลุ่มนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและกลุ่มนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เฉลี่ยอยู่ที่ 2.51-3.50 ขณะที่ระดับผลการเรียนเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาคณะ คหกรรมศาสตร์อยู่ที่ 3.50-4.00

ละอียด ศรีหาเหงา (2549: 54-58) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง อายุ 19 ปี ผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.01-2.50 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 10,000 บาท นักศึกษาพักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดา เหตุผลสำคัญที่นักศึกษาเลือกศึกษาเกิดจากความชอบส่วนตัวอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือได้รับการแนะนำจากญาติพี่น้องและครูจากพฤติกรรมของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อพบว่า รับทราบข้อมูลจากจากเพื่อนที่ศึกษาอยู่ และนักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้

งานวิจัยด้านการศึกษา

จินตภา พุทธศิริรังษี (2546: 78-82) ทำการวิจัยเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย ปีการศึกษา 2545 พบว่า ทศนคติที่มีต่อวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัยและทศนคติที่มีต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย สภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักเรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การศึกษา และทศนคติในเรื่องการศึกษาต่อระดับ ปวส. มีความจำเป็น และมีโอกาสได้ทำงานที่ดีกว่าระดับ ปวช. ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและจากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์อุปสงค์การศึกษา ในขณะที่ความคาดหวังในรายได้หลังสำเร็จการศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการมีรายได้มากกว่า 7,500 บาท และต้องการประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การศึกษา เนื่องจากว่า

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อมีเหตุผลทางด้านการเงิน ซึ่งนักเรียนทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถหางานทำได้ง่ายและมีรายได้ดีเพื่อสร้างฐานะการเงินให้ครอบครัว

ภาวรินทร์ สุรเดชะวงศ์ (2546: 65-72) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม จากการศึกษาพบว่าทัศนคติต่อระดับอุดมศึกษานักเรียนส่วนมากเห็นด้วยต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะในด้านความจำเป็นและความคุ้มค่าในการลงทุนทางการศึกษา ในด้านการเพิ่มทักษะประสบการณ์และการเป็นที่ยอมรับในสังคมก็อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษา เนื่องจากว่านักศึกษาเห็นว่ามีโอกาสที่จะได้งานทำที่ดีกว่าการศึกษาในระดับต่ำ ขณะที่นักศึกษาก่อนมากคาดหวังว่าหลังสำเร็จการศึกษาจะได้ประกอบอาชีพรับจ้างภาคเอกชนและมีรายได้ประมาณ 12,000 บาท ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

นิสา สายสังข์ (2547: 51-57) ศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพาณิชยการบางนา จากการศึกษาถึงความต้องการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัวนั้น นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน และมีความถนัดในสาขาวิชานี้โดยเฉพาะอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านการสนับสนุนของผู้อื่นนั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนต้องการศึกษาต่อเพราะอาจารย์แนะแนวทางการศึกษาให้อยู่ในระดับมากที่สุด ในส่วนด้านการประกอบอาชีพ พบว่า นักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่มีเกียรติอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้ มีโอกาสเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน และสำหรับด้านการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความต้องการศึกษาเพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด เนื่องจากว่านักศึกษาต้องการรับความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น มีความสุขที่ได้เรียนมองเห็นคุณค่าของวิชาที่เรียน สามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ในสังคม

เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์ (2547: 38-43) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอ และมีโปรแกรมสำหรับจัดสอนในหลักสูตรที่หลากหลาย ในด้านโครงสร้างหลักสูตรนักศึกษาต้องการให้จัดหลักสูตรและโครงสร้างให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและแจ้งให้นักศึกษาทราบชัดเจนสำหรับสภาพแวดล้อมและครูผู้สอนนั้น นักศึกษาต้องการให้จัดเตรียมห้องเรียนที่มีความสว่างเพียงพอสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนยิ่งขึ้น และต้องการให้ผู้สอนอำนวยความสะดวกในการบริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนและเอาใจใส่กับนักเรียนมากขึ้น ขณะที่เหตุผลในการตัดสินใจเข้ารับ

การศึกษา เนื่องจากชื่อเสียงของโรงเรียนในด้านอุปกรณ์และความทันสมัย การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ ประกอบกับการมีโอกาสในการกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา ทำให้เขาเลือกศึกษาต่อ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะมีความได้เปรียบในการสมัครงานมากกว่าสาขาอื่น

สุกัญญา พูลประภา (2547: 189-197) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากการศึกษาพบว่า ความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการทำงานในบริษัทเอกชน และมีรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นด้วย จากการทดสอบความสัมพันธ์ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาค้นพบว่า ความคาดหวังทางอาชีพและรายได้จะมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การมีรายได้ที่ดีและอาชีพที่มั่นคงนั้นจะเป็นสิ่งที่จูงใจให้คนเข้ารับการศึกษามากขึ้น เนื่องจากว่าการศึกษที่ดีสามารถช่วยเปิดโอกาสได้ยกกระดานฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตน

จันทนา พาณิชตระกูล (2548: 79-84) วิจัยเรื่องการบริหารจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านการบริหารงานธุรการและการเงิน ด้านการบริหารงานอาคารและสถานที่ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาและชุมชน นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากนักศึกษาเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน การใช้เงินงบประมาณของสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาสถานศึกษาในทุก ๆ ด้าน จึงทำให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจในการบริหารงานของสถานศึกษา นอกจากนี้นักศึกษายังมีความเห็นว่าควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้มีส่วนร่วมและรับรู้ในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา การเพิ่มสวัสดิการที่ดีให้กับนักศึกษา เช่น การทำประกันอุบัติเหตุ และทุนการศึกษา ปรับปรุงระบบติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาเพื่อความสะดวกรวดเร็ว และควรมีการปรับปรุงในด้านความสะอาด และจัดหาบริเวณมุมพักผ่อนให้กับนักศึกษา เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับสถานศึกษา

อินทนิล อริยะวงศ์สกุล (2548: 79-86) วิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลในการเลือกศึกษา ได้แก่ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ขณะที่เหตุผลที่ไม่เลือกศึกษาต่อ คือ ต้องการหางานทำและต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ในการสำรวจถึงความ

ต้องการของนักศึกษานั้น ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรในสาขาวิชาให้นักเรียนและผู้ปกครองผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น และมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในแต่ละสาขาวิชา

นันทิยา จำลองพิมพ์ (2549: 90-97) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี จากการศึกษาถึงอุปสงค์ของการศึกษาของนักศึกษาอาชีวศึกษาสระบุรีทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ กลุ่มศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ และกลุ่มศึกษาคณะศิลปกรรม พบว่า เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเนื่องจากเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานในอนาคต ในส่วนหลักสูตรและโครงสร้างทั้งในหมวดวิชาสามัญหมวดวิชาชีพ วิชาเลือกเสรี ฝึกงานและกิจกรรม ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการจัดการที่เหมาะสม สำหรับอัตราค่าลงทะเบียนเรียนและค่าประกันอุบัติเหตุก็อยู่ในระดับที่เหมาะสม ในด้านกิจกรรมนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้วิทยาลัยเพิ่มกิจกรรมทัศนศึกษาให้มากขึ้น เพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอ ขณะที่ในด้านการสอนนั้นกลุ่มตัวอย่างต้องการให้ผู้สอนเปิดโอกาสได้ทดลองออกปฏิบัติงานจริงจากวิชานั้น และวัดผลประเมินจากการปฏิบัติงาน สำหรับความต้องการหลังสำเร็จการศึกษานั้นในส่วนของกลุ่มนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และคณะคหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ต้องการที่จะทำงานในบริษัทหรือหน่วยงานในเอกชน ขณะที่ความต้องการหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาคณะศิลปกรรมส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ละอียด ศรีหาเหง้า (2549: 54-58) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาโดยแบ่งเป็น ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ในส่วนปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านกระบวนการ เนื่องจากโรงเรียนมีการดูแลเอาใจใส่นักศึกษาเป็นอย่างดี รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ เนื่องจากว่าสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมถึงค่านิยมในการส่งบุตรเข้าศึกษาในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง จากการสำรวจถึงความต้องการของนักศึกษานั้นได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการโรงเรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า มีอาคารสถานที่ของสถานศึกษาที่สวยงามน่าอยู่ และมีความปลอดภัยต่อนักศึกษา มีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย มีการเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าวัสดุอุปกรณ์และค่ากิจกรรมในอัตราที่เหมาะสมและเป็นธรรม หลังสำเร็จการศึกษานักศึกษาคาดหวังที่จะประกอบอาชีพตรงกับสาขาวิชาที่เรียนและประกอบธุรกิจส่วนตัว

สรุป จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนที่ดีและฐานะทางครอบครัวที่ดี จะให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับมาก นักศึกษาคาดหวังถึงการมีงานทำในอนาคตและมีรายได้ที่ดีหากได้รับการศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความต้องการศึกษา รวมทั้งแผนการเรียนและการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง อุปสงค์การศึกษาระดับปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะ เศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนปีการศึกษา 2553 ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 1,563 ราย

ตาราง 2 แสดงจำนวนนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนใน เขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ปีการศึกษา 2553

(หน่วย : คน)

รายชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	271
มหาวิทยาลัยเกริก	16
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	251
มหาวิทยาลัยรังสิต	131
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	713
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	181
รวม	1,563

ที่มา: กลุ่มสารนิเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร 1,563 ราย โดยใช้สูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541: 24) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อน ระดับ .05

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{1,563}{1 + 1,563(0.05)^2}$$

$$n = 318.49$$

เพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 320 คน

1.2.2 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 320 คน นำกลุ่มตัวอย่างมาทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบ่งในแต่ละระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน ในการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละมหาวิทยาลัย ผลที่ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนนักศึกษา และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : คน)

รายชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	271	56
มหาวิทยาลัยเกริก	16	3
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	251	51
มหาวิทยาลัยรังสิต	131	27
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	713	146
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	181	37
รวม	1,563	320

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ของกลุ่มตัวอย่าง โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน Likert Scale (ลัวัน สายยศ. 2538: 68) ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับ โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน ดังนี้

ระดับความสำคัญ	ค่าประเมิน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

2.2 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาค่าความเชื่อมั่นโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย แล้วนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach โดยให้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามไม่ต่ำกว่า 70% (บุญเรียง ขจรศิลป์ . 2543: 168) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.853

$$\text{สูตร} \quad a = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

โดย	a	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเอกชนเขตพื้นที่ กรุงเทพฯและปริมณฑล ทั้งหมด 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในการตอบแบบสอบถาม
2. อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยตลอดจนลักษณะของแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน แล้วจึงทำการตอบแบบสอบถามโดยจะให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำการตอบคำถามด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด และจัดระบบข้อมูลของแบบสอบถามทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ จะใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ในตอนที่ 1 , ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1.1 นำข้อมูลตอนที่ 1 และตอนที่ 3 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

1.2 นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญ พิจารณาค่าคะแนนแบบถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยและจัดลำดับความคิดเห็นในการให้ความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ โดยแบ่งระดับค่าคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความกว้างของแต่ละอันดับภาคชั้น โดยคำนวณจากผลต่างระหว่างค่าสูงสุดกับค่าต่ำสุดดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541: 92)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันดับภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ระดับแต่ละคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการแบ่งระดับข้างต้น สามารถแปลความหมายของคะแนนปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
4.21 - 5.00	ระดับของปัจจัยส่งผลกระทบต่ออุปสงค์มากที่สุด
3.41 - 4.21	ระดับของปัจจัยส่งผลกระทบต่ออุปสงค์มาก
2.61 - 3.40	ระดับของปัจจัยส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ปานกลาง
1.81 - 2.60	ระดับของปัจจัยส่งผลกระทบต่ออุปสงค์น้อย
1.00 - 1.80	ระดับของปัจจัยส่งผลกระทบต่ออุปสงค์น้อยมาก

1.3 รวบรวมข้อมูลตอนที่ 4 แล้วนำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541: 64)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

โดย P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ค่าความถี่
 N แทน จำนวนทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ . 2538: 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

โดย $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนทั้งหมด

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ . 2538: 79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

โดย S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำผลวิจัยข้อมูลเรื่อง อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ผู้ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 320 ราย โดยจำแนกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 56 คน

กลุ่มที่ 2 คือ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 3 คือ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 51 คน

กลุ่มที่ 4 คือ นักศึกษาที่คณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 27 คน

กลุ่มที่ 5 คือ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 146 คน

กลุ่มที่ 6 คือ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 37 คน

หลังจากนั้น ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าว ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบายเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลที่น่าเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐานประกอบด้วย เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ภูมิฐานะของผู้เรียน สถานภาพการอยู่ร่วมกันครอบครัว อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง รายได้นักศึกษาสำหรับใช้จ่ายระหว่างศึกษา ในรูป ความถี่และร้อยละ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ														
ชาย	21	37.5	2	66.7	18	35.3	13	48.1	58	39.7	15	40.5	127	39.7
หญิง	35	62.5	1	33.3	33	64.7	14	51.9	88	60.3	22	59.5	193	60.3
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
คะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน														
ต่ำกว่า 2.00	2	3.6	-	-	-	-	1	3.7	1	0.7	-	-	4	1.2
2.00 – 2.49	19	33.9	-	-	18	35.3	10	37.0	36	24.6	11	29.7	94	29.4
2.50 – 2.99	17	30.4	2	66.7	16	31.4	8	29.7	47	32.2	11	29.7	101	31.6
3.00 – 3.49	13	23.2	1	33.3	15	29.4	6	22.2	39	26.7	7	18.9	81	25.3
3.50 – 4.00	5	8.9	-	-	2	3.9	2	7.4	23	15.8	8	21.6	40	12.5
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
ภูมิฐานะของผู้เรียน														
กรุงเทพฯและปริมณฑล	30	53.6	3	100.0	41	80.4	16	59.3	90	61.6	25	67.6	205	64.1
ต่างจังหวัด	26	46.4	-	-	10	19.6	11	40.7	56	38.4	12	32.4	115	35.9
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
สถานภาพครอบครัวของผู้เรียน														
อยู่ร่วมกัน	38	67.8	3	100.0	43	84.3	17	63.0	110	75.3	27	73.0	238	74.4
หย่าร้าง	9	16.1	-	-	4	7.8	5	18.5	21	14.4	4	10.8	43	13.4
บิดา / มารดา ถึงแก่กรรม	9	16.1	-	-	4	7.8	5	18.5	12	10.3	6	16.2	39	12.2
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง														
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	25.0	1	33.3	9	17.6	6	22.2	30	20.5	9	24.3	69	21.6
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	13	23.2	-	-	22	43.2	8	29.6	30	20.5	7	18.9	80	25.0
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	27	48.2	2	66.7	13	25.5	12	44.4	71	48.6	18	48.6	143	44.6
เกษตรกร / ประมง	2	3.6	-	-	7	13.7	1	3.8	15	10.3	3	8.1	28	8.8
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง														
ต่ำกว่าประถมศึกษา	-	-	-	-	5	9.8	-	-	1	0.7	-	-	6	1.8
ประถมศึกษา / เทียบเท่า	5	8.9	-	-	15	29.4	4	14.8	19	13.0	5	13.5	48	15.0
มัธยมศึกษาตอนต้น / เทียบเท่า	7	12.5	1	33.3	6	11.8	1	3.7	20	13.7	3	8.1	38	11.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า	7	12.5	1	33.3	6	11.8	4	14.8	17	11.6	6	16.2	41	12.8
อนุปริญญา / เทียบเท่า	21	37.5	-	-	8	15.7	7	25.9	28	19.2	6	16.2	70	21.9
ปริญญาตรี / เทียบเท่า	16	28.6	1	33.3	11	21.6	9	33.4	46	31.5	11	29.7	94	29.4
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	2	7.4	15	10.3	6	16.2	23	7.2
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง														
ต่ำกว่า 20,000	1	1.8	-	-	5	9.9	-	-	2	1.4	-	-	8	2.5
20,000 – 40,000	7	12.4	1	33.3	27	52.9	7	26.0	41	28.1	7	18.9	90	28.1
40,000 – 50,000	24	42.9	2	66.7	10	19.6	10	37.0	53	36.3	13	35.1	112	35.0
มากกว่า 50,000	24	42.9	-	-	9	17.6	10	37.0	50	34.2	17	45.9	110	34.4
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
รายได้นักศึกษาสำหรับใช้จ่ายระหว่างศึกษา														
ต่ำกว่า 5,000	15	26.8	2	66.7	14	27.5	6	22.2	22	15.1	9	24.3	68	21.2
5,000 – 10,000	31	55.4	1	33.3	29	56.9	16	59.3	92	63.0	21	56.8	190	59.4
มากกว่า 10,000	10	17.9	-	-	8	15.7	5	18.5	32	21.9	7	18.9	62	19.4
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 320 คน เป็นเพศชาย จำนวน 127 คน และเป็นเพศหญิง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 และ 60.3 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงคะแนน 2.50 – 2.99 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ อยู่ในช่วงคะแนน 2.00 – 2.49 จำนวน 94 คน ช่วงคะแนน 3.00 – 3.49 จำนวน 81 คน ช่วงคะแนน 3.50 – 4.00 จำนวน 40 คน และช่วงคะแนน ต่ำกว่า 2.00 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4, 25.3, 12.5 และ 1.2 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ภูมิำเนาของผู้เรียน ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 205 คน และอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 64.1 และ 35.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

สถานภาพการอยู่ร่วมกันของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ หย่าร้าง จำนวน 43 คน และบิดา/มารดา ถึงแก่กรรม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และ 12.2 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน จำนวน 80 คน รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 69 คน และเกษตรกร/ประมง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0, 21.6 และ 8.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า จำนวน 70 คน ระดับประถมศึกษา/เทียบเท่า จำนวน 48 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า จำนวน 41 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า จำนวน 38 คน ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 23 คน และระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9, 15.0, 12.8, 11.9, 7.2 และ 1.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยของบิดา/มารดาหรือผู้ปกครองรวมกันต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับรายได้อยู่ในช่วง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ของจำนวน

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รวบรวมมาคือ รายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 110 คน รายได้ 20,000 – 40,000 บาทต่อเดือน จำนวน 90 คน และรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4, 28.1 และ 2.5 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับสำหรับใช้จ่ายระหว่างศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีระดับรายได้อยู่ในช่วง 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รวบรวมมาคือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 68 คน และรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และ 19.4 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและ ปริมณฑล

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑลข้อมูลที่น่าเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานประกอบด้วย ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ในรูปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว														
1)ต้องการศึกษาเนื่องจาก บิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง สนับสนุน	3.38 (ปานกลาง)	.865	3.67 (มาก)	.577	3.82 (มาก)	.767	3.44 (มาก)	.698	3.53 (มาก)	.798	3.84 (มาก)	.764	3.58 (มาก)	.804
2)ได้รับการชักชวนจาก เพื่อนฝูง	2.86 (ปานกลาง)	.943	3.33 (ปานกลาง)	.577	3.29 (ปานกลาง)	.642	3.15 (ปานกลาง)	.818	3.02 (ปานกลาง)	.883	3.16 (ปานกลาง)	.727	3.07 (ปานกลาง)	.841
3)เป็นการลงทุนทางการ ศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ ที่ได้รับ	4.05 (มาก)	.749	4.33 (มาก)	.577	4.04 (มาก)	.692	4.22 (มาก)	.698	4.03 (มาก)	.637	4.35 (มาก)	.633	4.09 (มาก)	.675
4)เป็นความรู้พื้นฐานในการ ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น	3.86 (มาก)	.645	4.00 (มาก)	.000	4.04 (มาก)	.564	3.93 (มาก)	.675	3.95 (มาก)	.672	4.08 (มาก)	.493	3.96 (มาก)	.630
5)สามารถนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	3.66 (มาก)	.581	3.67 (มาก)	.577	3.98 (มาก)	.583	3.67 (มาก)	.784	3.88 (มาก)	.586	3.86 (มาก)	.585	3.83 (มาก)	.609
6)สามารถเข้าเรียนได้ง่าย /ไม่ต้องสอบ	3.46 (มาก)	.762	3.67 (มาก)	.577	3.53 (มาก)	.731	3.56 (มาก)	.934	3.68 (มาก)	.740	3.49 (มาก)	.932	3.59 (มาก)	.783
รวม	3.54 (มาก)	.503	3.78 (มาก)	.193	3.78 (มาก)	.318	3.66 (มาก)	.422	3.68 (มาก)	.425	3.80 (มาก)	.420	3.69 (มาก)	.428

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ
เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยด้านเหตุผล
ส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมาก
ที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 4.05 รองลงมาคือ เป็น
ความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.86 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุด คือ
ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง มีค่าเฉลี่ย 2.86

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว
โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ
เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ เป็นความรู้

พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.00 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุด คือ ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง มีค่าเฉลี่ย 3.33

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุด คือ ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง มีค่าเฉลี่ย 3.29

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 4.22 รองลงมาคือ เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.93 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง มีค่าเฉลี่ย 3.15

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมาคือ เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.95 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง มีค่าเฉลี่ย 3.02

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 4.35 รองลงมาคือ เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.08 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง มีค่าเฉลี่ย 3.16

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระดับของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 4.09 รองลงมาคือ เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย 3.96 และ 3.83 ตามลำดับ ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง มีค่าเฉลี่ย 3.07

ตาราง 6 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ														
1)สามารถหางานทำได้ง่าย	3.89	.755	4.00	.000	3.98	.678	4.22	.641	4.03	.626	4.22	.534	4.04	.652
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)	
2)โอกาสในการเลือกอาชีพ	4.02	.774	4.33	.577	3.86	.775	4.30	.669	4.02	.719	4.35	.588	4.06	.730
ต้องการ	(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)	
3)เป็นที่ยอมรับและต้อง	3.95	.862	4.33	.577	4.06	.732	4.33	.734	4.21	.684	4.30	.661	4.16	.732
การในตลาดแรงงาน	(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)	
4)ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ	4.07	.828	4.00	.000	4.06	.705	4.15	.770	4.14	.617	4.35	.588	4.14	.681
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)	
5)สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้	3.88	.788	3.67	.577	4.10	.608	3.93	.616	3.94	.635	4.14	.713	3.97	.669
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
รวม	3.96	.678	4.07	.306	4.01	.602	4.19	.520	4.07	.502	4.27	.417	4.07	.549
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มากที่สุด)		(มาก)	

ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 4.07 รองลงมาคือ โอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.02 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 3.88

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมาก

ที่สุดคือ โอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ เป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมาคือ สามารถหางานทำได้ง่าย ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 3.67

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระดับของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 4.10 รองลงมาคือ เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ โอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ย 3.86

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ โอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.30 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 3.93

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.21 รองลงมาคือ ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 4.14 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 3.94

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ โอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาคือ เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.30 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 4.14

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระดับของปัจจัยด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมาคือ

ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ และโอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.14 และ 4.06 ตามลำดับ ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 3.97

ตาราง 7 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน														
1)ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา	3.86 (มาก)	.645	4.00 (มาก)	.000	3.98 (มาก)	.583	4.04 (มาก)	.587	4.01 (มาก)	.627	4.05 (มาก)	.468	3.98 (มาก)	.600
2)การวัดผลและประเมินผลการเรียนของมหาวิทยาลัย	3.46 (มาก)	.660	3.67 (มาก)	.577	3.73 (มาก)	.603	3.67 (มาก)	.555	3.65 (มาก)	.582	3.70 (มาก)	.571	3.64 (มาก)	.598
3)การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและสอบถามระหว่างเรียน	3.38 (ปานกลาง)	.524	4.00 (มาก)	.000	3.80 (มาก)	.530	3.89 (มาก)	.698	3.70 (มาก)	.626	3.57 (มาก)	.647	3.66 (มาก)	.617
4)ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.63 (มาก)	.728	4.00 (มาก)	.000	4.00 (มาก)	.529	3.85 (มาก)	.864	3.87 (มาก)	.613	3.86 (มาก)	.631	3.84 (มาก)	.653
5)การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย	3.34 (ปานกลาง)	.695	3.33 (ปานกลาง)	.577	3.73 (มาก)	.635	3.56 (มาก)	.892	3.53 (มาก)	.656	3.59 (มาก)	.644	3.53 (มาก)	.685
รวม	3.53 (มาก)	.474	3.73 (มาก)	.306	3.85 (มาก)	.457	3.80 (มาก)	.520	3.75 (มาก)	.446	3.76 (มาก)	.369	3.73 (มาก)	.458

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา มี

ค่าเฉลี่ย 3.86 รองลงมาคือ ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.63 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.34

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและสอบถามระหว่างเรียน ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 4.00 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.33

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระดับของปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.00 รองลงมาคือ ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.98 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การวัดผลและประเมินผลการเรียนของมหาวิทยาลัย การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.73

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.04 รองลงมาคือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและสอบถามระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.89 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.56

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาคือ ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.87 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.53

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.50 รองลงมาคือ ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.38 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.23

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างเรียนของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.67 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.33

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างเรียนของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.78 รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.69 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.61

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.93 รองลงมาคือ ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.56 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.26

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.88

รองลงมาคือ ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.64 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.51

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมาคือ ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.70 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างเรียนของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.51

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระดับของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.82 รองลงมาคือ ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างเรียนของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.59 และ 3.53 ตามลำดับ ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.48

ตาราง 9 แสดงระดับค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย														
1)ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.07	.710	3.67	.577	4.02	.616	3.96	.759	4.07	.583	4.11	.614	4.05	.629
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
2)กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย	3.21	.803	3.33	.577	3.57	.575	3.41	.747	3.45	.675	3.41	.686	3.42	.694
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
3)ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย	3.54	.713	4.00	.000	3.86	.566	3.74	.656	3.62	.696	3.59	.725	3.66	.682
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
4)สภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักศึกษา	3.59	.804	3.33	.577	3.76	.619	3.74	.656	3.62	.657	3.57	.728	3.64	.686
	(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
5)แหล่งร้านค้าและสถานที่ต่าง ๆ รอบมหาวิทยาลัย	3.46	.713	3.33	.577	3.73	.568	3.67	.784	3.41	.618	3.59	.725	3.51	.662
	(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
รวม	3.58	.537	3.53	.115	3.79	.435	3.70	.452	3.63	.458	3.65	.459	3.66	.469
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 4.07 รองลงมาคือ สภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.59 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.21

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 4.00 รองลงมาคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.67 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย สภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.33

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 4.02 รองลงมาคือ ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.86 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.57

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.96 รองลงมาคือ ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย และสภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.74 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.41

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 4.07 รองลงมาคือ ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย และสภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.62 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ แหล่งร้านค้าและสถานที่ต่าง ๆ รอบมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.41

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 4.11 รองลงมาคือ ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย และแหล่งร้านค้าและสถานที่

ต่าง ๆ รอบมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.59 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.41

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 4.05 รองลงมาคือความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.66 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือกฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.42

ตาราง 10 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	χ̄	S.D.	χ̄	S.D.	χ̄	S.D.	χ̄	S.D.	χ̄	S.D.	χ̄	S.D.	χ̄	S.D.
ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา														
1)มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย	3.30	.601	2.67	.577	3.78	.642	2.85	.818	3.20	.681	2.97	.726	3.25	.726
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)	
2)มีสวัสดิการต่าง ๆ แก่นักศึกษา	3.61	.562	3.67	.577	3.67	.683	3.22	.892	3.45	.576	3.49	.692	3.50	.643
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)	
3)แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา	3.66	.581	3.67	.577	3.86	.601	3.63	.967	3.71	.563	3.68	.669	3.72	.626
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
4)ความพร้อมทางด้านบุคลากรตามหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย	3.45	.658	2.67	.577	3.78	.673	3.15	1.134	3.40	.701	3.38	.828	3.45	.741
	(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(มาก)	
5)ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย	3.59	.626	3.67	.577	3.65	.627	3.59	.931	3.47	.612	3.54	.730	3.54	.661
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
6)การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย	3.68	.811	3.33	.577	3.82	.590	3.15	.662	3.51	.677	3.32	.709	3.53	.712
	(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)	
รวม	3.55	.445	3.28	.347	3.76	.483	3.27	.617	3.46	.436	3.40	.470	3.50	.482
	(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(มาก)	

ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.68 รองลงมาคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.66 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 3.30

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ มีสวัสดิการต่าง ๆ แก่นักศึกษา แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา และความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.67 รองลงมาคือ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.33 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย และความพร้อมทางด้านบุคลากรตามหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2.67

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.86 รองลงมาคือ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.82 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.65

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.63 รองลงมาคือ ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.59 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 2.85

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มี

ความสำคัญมากที่สุดคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.71 รองลงมาคือการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.51 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 3.20

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.68 รองลงมาคือ ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.54 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 2.97

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระดับของปัจจัยด้านการบริการนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.72 รองลงมาคือ ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.54 ในส่วนข้อที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 3.25

ตาราง 11 แสดงระดับค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์														
1)การแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ	3.00	.632	2.67	.577	3.67	.739	2.96	.808	3.01	.714	2.81	.701	3.08	.753
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)	
2)การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ	3.38	.558	3.33	.577	3.65	.770	3.26	.656	3.40	.691	3.16	.688	3.40	.687
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)	
3)ช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย	3.09	.549	3.00	.000	3.69	.761	3.11	.698	3.04	.723	2.95	.705	3.15	.730
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)	
รวม	3.15	.476	3.00	.334	3.67	.699	3.11	.647	3.15	.604	2.97	.600	3.21	.633
	(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(มาก)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)		(ปานกลาง)	

ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.38 รองลงมาคือช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย และการแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.09 และ 3.00 ตามลำดับ

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.33 รองลงมาคือ ช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย และการแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.00 และ 2.67 ตามลำดับ

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 3.69 รองลงมาคือ การแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.67 และ 3.65 ตามลำดับ

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.26 รองลงมาคือ ช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย และการแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.11 และ 2.96 ตามลำดับ

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.40 รองลงมาคือ ช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย และการแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.04 และ 3.01 ตามลำดับ

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.16 รองลงมาคือ ช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย และการแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.95 และ 2.81 ตามลำดับ

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระดับของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.40 รองลงมาคือ ช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย และการแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.15 และ 3.08 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑลโดยรวมและรายด้าน

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	3.54 (มาก)	.503	3.78 (มาก)	.192	3.78 (มาก)	.318	3.66 (มาก)	.422	3.68 (มาก)	.425	3.80 (มาก)	.420	3.69 (มาก)	.428
ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ	3.96 (มาก)	.578	4.07 (มาก)	.306	4.01 (มาก)	.602	4.19 (มาก)	.520	4.07 (มาก)	.502	4.27 (มากที่สุด)	.417	4.07 (มาก)	.549
ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน	3.53 (มาก)	.474	3.73 (มาก)	.306	3.85 (มาก)	.457	3.80 (มาก)	.520	3.75 (มาก)	.446	3.76 (มาก)	.369	3.73 (มาก)	.458
ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	3.34 (ปานกลาง)	.637	3.75 (มาก)	.250	3.72 (มาก)	.561	3.51 (มาก)	.430	3.66 (มาก)	.621	3.70 (มาก)	.517	3.60 (มาก)	.598
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย	3.58 (มาก)	.537	3.53 (มาก)	.115	3.79 (มาก)	.435	3.70 (มาก)	.452	3.63 (มาก)	.458	3.65 (มาก)	.459	3.66 (มาก)	.469
ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา	3.55 (มาก)	.445	3.28 (ปานกลาง)	.347	3.76 (มาก)	.483	3.27 (ปานกลาง)	.617	3.46 (มาก)	.436	3.40 (ปานกลาง)	.470	3.50 (มาก)	.482
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์	3.15 (ปานกลาง)	.478	3.00 (ปานกลาง)	.334	3.67 (มาก)	.699	3.11 (ปานกลาง)	.647	3.15 (ปานกลาง)	.604	2.97 (ปานกลาง)	.600	3.21 (ปานกลาง)	.633
รวม	3.52 (มาก)	.341	3.59 (มาก)	.090	3.80 (มาก)	.309	3.61 (มาก)	.272	3.63 (มาก)	.305	3.65 (มาก)	.221	3.64 (มาก)	.309

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 3.96 รองลงมาคือ ปัจจัยด้าน

สภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.58 และ 3.55 ตามลำดับ ในส่วนของปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.34 และ 3.15 ตามลำดับ

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.07 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.78 และ 3.75 ตามลำดับ ในส่วนของปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.28 และ 3.00 ตามลำดับ

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยทั้งหมดมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.01 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.85 และ 3.79 ตามลำดับ ในส่วนของปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.72 และ 3.67 ตามลำดับ

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.19 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.80 และ 3.70 ตามลำดับ ในส่วนของปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.27 และ 3.11 ตามลำดับ

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.07 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ย 3.75 และ 3.68 ตามลำดับ ใน

ส่วนของปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.46 และ 3.15 ตามลำดับ

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.27 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.80 และ 3.76 ในส่วนของปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.40 และ 2.97 ตามลำดับ

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.07 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ย 3.73 และ 3.69 ตามลำดับ ในส่วนของปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.50 และ 3.21 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ข้อมูลที่นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานประกอบด้วย ความเหมาะสมของหลักสูตรในสาขาวิชา ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียน ความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน ความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษา ประโยชน์และข้อเสนอแนะจากการศึกษา โดยปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของความเหมาะสมด้านเนื้อหารายวิชา

เนื้อหารายวิชา	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป														
เหมาะสม	42	75.0	3	100.0	41	80.4	18	66.7	118	80.8	24	64.9	246	76.9
มากเกินไป	14	25.0	-	-	7	13.7	9	33.3	26	17.8	10	27.0	66	20.6
น้อยเกินไป	-	-	-	-	3	5.9	-	-	2	1.4	3	8.1	8	2.5
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
หมวดวิชาเฉพาะ														
เหมาะสม	51	91.1	3	100.0	41	80.4	18	66.7	126	86.3	23	62.2	262	81.9
มากเกินไป	5	8.9	-	-	6	11.8	9	33.3	13	8.9	2	5.4	35	10.9
น้อยเกินไป	-	-	-	-	4	7.8	-	-	7	4.8	12	32.4	23	7.20
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
หมวดวิชาเลือกเสรี														
เหมาะสม	43	76.8	2	66.7	43	84.3	17	63.0	118	80.8	27	73.0	250	78.1
มากเกินไป	-	-	-	-	4	7.8	8	29.6	12	8.2	2	5.4	26	8.1
น้อยเกินไป	13	23.2	1	33.3	4	7.8	2	7.4	16	11.0	8	21.6	44	13.8
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความเหมาะสมด้านของเนื้อหารายวิชา มีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.1 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 76.8 และ 75.0 ตามลำดับ

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก เห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในส่วนของหมวดวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 66.7

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.3 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมรองลงมาในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 80.4

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต เห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุดในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ในส่วนของหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 63.0

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.3 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมาในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 80.8

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม เห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.0 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 62.2 ตามลำดับ

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 78.1 และ 76.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของความเหมาะสมด้านจำนวนหน่วยกิตที่เรียน

จำนวนหน่วยกิต	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป														
เหมาะสม	46	82.1	3	100.0	37	72.5	17	63.0	118	80.8	30	81.1	251	78.4
มากเกินไป	8	14.3	-	-	12	23.5	10	37.0	25	17.1	3	8.1	58	18.1
น้อยเกินไป	2	3.6	-	-	2	3.9	-	-	3	2.1	4	10.8	11	3.4
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
หมวดวิชาเฉพาะ														
เหมาะสม	51	91.1	3	100.0	38	74.5	19	70.4	128	87.7	32	86.5	271	84.7
มากเกินไป	5	8.9	-	-	9	17.6	5	18.5	11	7.5	1	2.7	31	9.7
น้อยเกินไป	-	-	-	-	4	7.8	3	11.1	7	4.8	4	10.8	18	5.6
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
หมวดวิชาเลือกเสรี														
เหมาะสม	42	75.0	2	66.7	38	74.5	17	63.0	110	75.3	27	73.0	236	73.8
มากเกินไป	-	-	-	-	5	9.8	9	33.3	4	2.7	8	21.6	26	8.1
น้อยเกินไป	14	25.0	1	33.3	8	15.7	1	3.7	32	21.9	2	5.4	58	18.1
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความเหมาะสมด้านจำนวนหน่วยกิต มีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.1 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 82.1 และ 75.0 ตามลำดับ

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในส่วนของหมวดวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 66.7 และ เห็นว่ามีจำนวนหน่วยกิตน้อยเกินไปคิดเป็นร้อยละ 33.3

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมมากที่สุดในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 74.5 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 72.5

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.4 ในส่วนของหมวดวิชาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมาในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 63.0

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.7 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 81.1 และ 73.0 ตามลำดับ

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.5 ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 81.1 และ 73.0 ตามลำดับ

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.7 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 78.4 และ 73.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน

อัตราค่าเล่าเรียน	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าหน่วยกิต														
เหมาะสม	23	41.1	2	66.7	24	47.1	12	44.4	84	57.5	20	54.1	165	51.6
มากเกินไป	33	58.9	1	33.3	27	52.9	15	55.6	62	42.5	17	45.9	155	48.4
น้อยเกินไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
ค่าบำรุงการศึกษา														
เหมาะสม	32	57.1	2	66.7	22	43.1	15	55.6	93	63.8	26	70.3	190	59.4
มากเกินไป	24	42.9	1	33.3	29	56.9	12	44.4	53	36.2	11	29.7	130	40.6
น้อยเกินไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ														
เหมาะสม	31	55.4	1	33.3	25	49.0	17	63.0	86	58.9	16	43.2	176	55.0
มากเกินไป	25	44.6	2	66.7	26	51.0	10	37.0	60	41.1	21	56.8	144	45.0
น้อยเกินไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน มีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เห็นว่าความเหมาะสมของค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และค่าหน่วยกิต มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 55.4 และ 44.6 ตามลำดับ
2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก เห็นว่าความเหมาะสมของค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสมมากที่สุดในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 33.3
3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เห็นว่าความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือ ค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 47.1 และ 43.1 ตามลำดับ

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต เห็นว่าความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมาคือ ค่าบำรุงการศึกษา และค่าหน่วยกิตมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 55.6 และ 44.4 ตามลำดับ

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เห็นว่าความเหมาะสมของค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และค่าหน่วยกิต มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 58.9 และ 57.5 ตามลำดับ

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม เห็นว่าความเหมาะสมของค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมาคือ ค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 54.1 และ 43.2 ตามลำดับ

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่เห็นว่าการศึกษามีความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.4 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และค่าหน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 55.0 และ 51.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษา

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพที่คาดหวังหลังสำเร็จการศึกษา														
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	19.6	-	-	28	54.9	5	18.5	31	21.2	5	13.5	80	25.0
พนักงาน / ลูกจ้างภาคเอกชน	27	48.2	2	66.7	13	25.5	13	48.2	83	56.9	22	59.5	160	50.0
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	18	32.2	1	33.3	10	19.6	9	33.3	32	21.9	10	27.0	80	25.0
เกษตรกรรม / ประมง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ที่คาดหวังหลังสำเร็จการศึกษา														
ต่ำกว่า 10,000 บาท	-	-	-	-	-	-	2	7.4	2	1.3	1	2.7	5	1.6
10,001 – 12,000 บาท	5	8.9	1	33.3	11	21.6	6	22.3	35	24.0	12	32.4	70	21.9
12,001 – 15,000 บาท	31	55.4	2	66.7	25	49.0	10	37.0	69	47.3	10	27.0	147	45.9
มากกว่า 15,000 บาท	20	35.7	-	-	15	29.4	9	33.3	40	27.4	14	37.9	98	30.6
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0
ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษา														
ต้องการศึกษาต่อในสาขาเศรษฐศาสตร์	19	33.9	-	-	17	33.4	13	48.2	66	45.2	19	51.4	134	41.8
ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น	21	37.5	2	66.7	27	52.9	12	44.4	51	34.9	12	32.4	125	39.1
ไม่ต้องการ	16	28.6	1	33.3	7	13.7	2	7.4	29	19.9	6	16.2	61	19.1
รวม	56	100.0	3	100.0	51	100.0	27	100.0	146	100.0	37	100.0	320	100.0

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษามีดังนี้

1. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาดังนี้

- อาชีพที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 32.2 และ 19.6 ตามลำดับ

- รายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ 12,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมาคือ มากกว่า 15,000 บาท และ 10,001 – 12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.7 และ 8.9 ตามลำดับ

- ความต้องการของนักศึกษาในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 33.9 และ 28.6 ตามลำดับ

2. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกริก มีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาดังนี้

- อาชีพที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 33.3

- รายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ 12,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ 10,001 – 12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3

- ความต้องการของนักศึกษาในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 33.3

3. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาดังนี้

- อาชีพที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมาคือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน และ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 25.5 และ 19.6 ตามลำดับ

- รายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ 12,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือ มากกว่า 15,000 บาท และ 10,001 – 12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.4 และ 21.6 ตามลำดับ

- ความต้องการของนักศึกษาในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาคือ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 33.4 และ 13.7 ตามลำดับ

4. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต มีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาดังนี้

- อาชีพที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 18.5 ตามลำดับ

- รายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ 12,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ มากกว่า 15,000 บาท และ 10,001 – 12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 22.3 ตามลำดับ ในส่วนของรายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.4

- ความต้องการของนักศึกษาในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น และ ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 44.4 และ 7.4

5. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาดังนี้

- อาชีพที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.9 และ 21.2 ตามลำดับ

- รายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ 12,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมาคือ มากกว่า 15,000 บาท และ 10,000 – 12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.4 และ 24.0 ตามลำดับ ในส่วนของรายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.3

- ความต้องการของนักศึกษาในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาคือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น และไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 34.9 และ 19.9 ตามลำดับ

6. นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม มีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาดังนี้

- อาชีพที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมาคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 27.0 และ 13.5 ตามลำดับ

- รายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ มากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือ 10,001 – 12,000 บาท และ 12,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.4 และ 27.0 ตามลำดับ ในส่วนของรายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.7

- ความต้องการของนักศึกษาในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาคือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น และ ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 32.4 และ 16.2 ตามลำดับ

สรุป จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาดังนี้

- อาชีพที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

- รายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ 12,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ มากกว่า 15,000 บาท และ 10,001 – 12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.6 และ 21.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ ในส่วนของรายได้ที่นักศึกษาคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

- ความต้องการของนักศึกษาในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 41.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ ต้องการการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น และ ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 39.1 และ 19.1 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ตาราง 17 สรุปผลความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ
เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
1. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	23	21.50
2. สามารถนำความรู้มาใช้วิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันได้	12	11.21
3. สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบธุรกิจส่วนตัวได้	9	8.41
4. นำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต	8	7.48
5. สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง	7	6.54
6. สามารถเลือกประกอบอาชีพตรงกับความต้องการ	6	5.61
7. เป็นสาขาวิชาที่กำลังเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานในปัจจุบัน	6	5.61
8. เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น	5	4.67
9. มีความรู้ด้านการเงินและการลงทุน	5	4.67
10. สามารถเข้าไปทำงานในหน่วยงานราชการได้ง่าย	4	3.74
11. ทำให้รู้จักวางแผนทางการเงินมากยิ่งขึ้น	4	3.74
12. ได้รับการยอมรับนับถือจากสังคม	3	2.80
13. ได้รับความรู้จากอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญโดยตรง	3	2.80
14. ช่วยพัฒนาตนเองให้มีรูปแบบความคิดที่เป็นระบบ	3	2.80
15. สร้างความก้าวหน้าในการทำงาน	2	1.87
16. เป็นการเปิดโอกาสให้ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม	2	1.87
17. นำความรู้ไปใช้ในครอบครัวได้	1	0.93
18. ได้รับความรู้มากขึ้น	1	0.93
19. ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นกับผู้อื่น	1	0.93
20. พัฒนาตนเองให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล	1	0.93
21. ยกกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง	1	0.93
รวม	107	100.0

จากตาราง 17 ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา ซึ่งสามารถจัดอันดับไว้ 5 อันดับแรกดังนี้

1. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีผู้ตอบจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.50 ของจำนวนความเห็นทั้งหมด

2. สามารถนำความรู้มาใช้วิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันได้ มีผู้ตอบจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.21 ของจำนวนความเห็นทั้งหมด

3. สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ มีผู้ตอบจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.41 ของจำนวนความเห็นทั้งหมด

4. นำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต มีผู้ตอบจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.48 ของจำนวนความเห็นทั้งหมด

5. สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงมีผู้ตอบจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.54 ของจำนวนความเห็นทั้งหมด

ตาราง 18 สรุปผลความคิดเห็นด้านข้อเสนอแนะในการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุง	ความถี่	ร้อยละ
1. ปรับลดค่าหน่วยกิตและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้เหมาะสม	12	21.82
2. จัดหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน	9	16.36
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง	6	10.91
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน	5	9.09
5. จัดสัมมนาหรือศึกษาหาความรู้จากภายนอกห้องเรียนมากขึ้น	5	9.09
6. เพิ่มเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากขึ้น	4	7.27

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุง	ความถี่	ร้อยละ
7. ควรแนะแนวทางการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ	4	7.27
8. จัดหลักสูตรให้นักศึกษาได้ฝึกงานตามบริษัทหรือหน่วยงานต่าง ๆ	3	5.45
9. เพิ่มหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	2	3.64
10. สนับสนุนทุนการศึกษากับนักศึกษาให้ทั่วถึง	2	3.64
11. พัฒนาหลักสูตรทางด้านไอทีให้มากขึ้น	1	1.82
12. ปรับรูปแบบการสอนให้น่าสนใจไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน	1	1.82
13. จัดสรรให้มีนักศึกษาไม่เกิน 50 คน ต่อ 1 ห้องเรียน	1	1.82
รวม	55	100.0

จากตาราง 18 ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการศึกษา ซึ่งสามารถจัดอันดับไว้ 5 อันดับแรกดังนี้

1. ปรับลดค่าหน่วยกิตและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้เหมาะสม มีผู้ตอบจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.82 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. จัดหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน มีผู้ตอบจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.36 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีผู้ตอบจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.91 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน มีผู้ตอบจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5. จัดสัมมนาหรือศึกษาหาความรู้จากภายนอกห้องเรียนมากขึ้น มีผู้ตอบจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยได้มีการสรุปผลการศึกษาตามหัวข้อดังนี้

1. ความมุ่งหมายและขอบเขตของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล
3. สรุปผลการศึกษา
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายและขอบเขตของการวิจัย

1.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาและศึกษาถึงความคิดเห็นและความคาดหวังในการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผลการศึกษาวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย ในการใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการศึกษารวมถึงการพัฒนาระบบการจัดการและกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งหมด 1,563 คน จาก 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะ เศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ได้มาโดยการแทนค่าลงใน สูตรการสุ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน ของกลุ่มตัวอย่าง 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีใน คณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้าน การบริการนักศึกษา ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับ ปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ได้แก่ ความเหมาะสมของหลักสูตรในสาขาวิชา ความเหมาะสมด้านจำนวนหน่วยกิตที่เรียน ความ เหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน ความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี ประโยชน์และข้อเสนอแนะจาก การศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรี ในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ จะใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 และตอนที่ 3 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญ พิจารณาค่าคะแนนแบบถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยและจัดลำดับความคิดเห็นในการให้ความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ โดยแบ่งระดับค่าคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ
3. รวบรวมข้อมูลส่วนที่ 4 แล้วนำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3. สรุปผลการศึกษา

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 320 คน เป็นนักศึกษาชาย 127 คน (ร้อยละ 39.7) และนักศึกษาหญิง 193 คน (ร้อยละ 60.3) ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน 2.50 – 2.99 จำนวน 101 คน (ร้อยละ 31.6) รองลงมาคือ 2.00 – 2.49 จำนวน 94 คน (ร้อยละ 29.4) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 205 คน (ร้อยละ 64.1) และต่างจังหวัด 115 คน (ร้อยละ 35.9) มีสถานภาพการอยู่ร่วมกันของครอบครัว จำนวน 238 คน (ร้อยละ 74.4) รองลงมาคือ หย่าร้าง จำนวน 43 คน (ร้อยละ 13.4) อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองประกอบอาชีพ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 143 คน (ร้อยละ 44.6) รองลงมาคือ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน จำนวน 80 คน (ร้อยละ 25.0) ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองจบการศึกษาระดับ ปริญญาตรี/เทียบเท่า จำนวน 94 คน (ร้อยละ 29.4) รองลงมาคือ อนุปริญญา/เทียบเท่า จำนวน 70 คน (ร้อยละ 21.9) ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยรวมกันต่อเดือนอยู่ที่ 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 112 คน (ร้อยละ 35.0) รองลงมาคือ มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 34.4) นักศึกษามีรายได้สำหรับใช้จ่ายระหว่างศึกษา 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 190 คน (ร้อยละ 59.4) รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 21.2)

3.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

การศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรี ในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล โดยจำแนก ปัจจัยออกเป็นทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้าน การเรียนการสอน ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายใน มหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ การศึกษาที่มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มี ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษามากที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่ คำนึงค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

2. ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ การศึกษาที่มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมี ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษามากที่สุดคือ เป็นที่ยอมรับและต้องการใน ตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ

3. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุป สงค์การศึกษาที่มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษามากที่สุดคือ ความรู้ความสามารถ และรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำวิชา ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียน

4. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุป สงค์การศึกษาที่มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมด มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษามากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน ค่า บำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

5. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความเห็นว่ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษาที่มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษามากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย

6. ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษาที่มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษามากที่สุดคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย

7. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ นักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษาที่มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์การศึกษามากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ

3.3 ความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

การศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

3.3.1 ความเหมาะสมของด้านเนื้อหารายวิชา ในภาพรวม นักศึกษามีความเห็นด้านความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชา โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเลือกเสรี และ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เมื่อจำแนกเป็นรายมหาวิทยาลัยพบว่า ส่วนใหญ่หมวดวิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาวิชาเหมาะสมมากที่สุดคือ หมวดวิชาเฉพาะ ยกเว้นนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตและมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เห็นว่า เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมมากที่สุด

3.3.2 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิต ในภาพรวม นักศึกษามีความเห็นด้านความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิต โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเลือกเสรี เมื่อจำแนกเป็นรายมหาวิทยาลัยพบว่า ทั้งหมดเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

3.3.3 ความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน ในภาพรวม นักศึกษามีความเห็นด้านความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และค่าหน่วยกิต ในส่วนที่เห็นว่ามีความไม่เหมาะสมมากที่สุดนั้น นักศึกษามีความเห็นที่ค่าหน่วยกิตมีมากเกินไป เมื่อจำแนกเป็นรายมหาวิทยาลัยพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสมมากที่สุด ยกเว้นนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยรังสิต ที่เห็นว่า ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด ในส่วนที่เห็นว่ามีความไม่เหมาะสมนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าค่าหน่วยกิตมากเกินไป ยกเว้นนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่เห็นว่า ค่าบำรุงการศึกษามีมากเกินไป

3.3.4 ความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษ ในภาพรวม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าหลังสำเร็จการศึกษาต้องการประกอบอาชีพ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน จำนวน 160 คน (ร้อยละ 50.0) มีรายได้ 12,001 – 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 147 คน (ร้อยละ 45.9) รองลงมาคือ มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 98 คน (ร้อยละ 30.6) และต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 134 คน (ร้อยละ 41.8) รองลงมาคือ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น จำนวน 125 คน (ร้อยละ 39.1) เมื่อจำแนกเป็นรายมหาวิทยาลัย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. อาชีพที่คาดหวังหลังสำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน ยกเว้น นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2. รายได้แรกต่อเดือนที่คาดหวังจากการทำงานหลังจากที่สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการมีรายได้ 12,001 – 15,000 บาทต่อเดือน ยกเว้นนักศึกษาจากคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ส่วนใหญ่ต้องการมีรายได้ 15,000 บาทต่อเดือน

3. ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังจากที่สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ยกเว้นนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกริก และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น

3.3.5 ประโยชน์และข้อเสนอแนะจากการศึกษา นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและประมวลข้อความต่าง ๆ และสามารถจัด 5 อันดับแรกไว้ดังนี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา 5 อันดับแรก ได้แก่ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ สามารถนำความรู้มาใช้ในการวิเคราะห์ข่าวสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันได้ สามารถ นำความรู้ไปใช้ประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ นำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต สามารถประกอบอาชีพได้ อย่างมั่นคง ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการศึกษา 5 อันดับแรก ได้แก่ ปรับลดค่าหน่วยกิตและค่าใช้จ่าย อื่น ๆ ให้เหมาะสม จัดหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้ นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์สถานการณ์ เศรษฐกิจในปัจจุบัน จัดสัมมนาหรือศึกษาหาความรู้จากภายนอกห้องเรียนมากขึ้น ตามลำดับ

4. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับ ปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ในด้านต่าง ๆ สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของ การศึกษาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อ ที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษามากที่สุดคือ เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ โดยเห็นว่า การศึกษาจะสามารถช่วยทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวรินทร์ สุ รเดชะวงศ์ (2546: 71) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ซึ่งกล่าวว่า การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความจำเป็นเป็น อย่างมาก เนื่องจากเป็นการเพิ่มทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์คุ้มค่ากับการลงทุน และยังเห็นว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากว่าการศึกษา ประเภทอื่น ขณะที่ความต้องการศึกษาเนื่องจากบิดา/มารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนยังส่งผลต่ออุปสงค์ ของการศึกษาในระดับมากเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับที่ อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520: 27-28) กล่าวว่า สาเหตุ ในการเลือกศึกษา เนื่องมาจากการที่บิดา/มารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษาและรายได้ที่สูง รวมถึง การประกอบอาชีพที่มีเกียรติจะส่งผลให้ส่งเสริมบุตรและธิดาได้ศึกษาในระดับที่สูงทัดเทียมกับตน

2. ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของ การศึกษาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่

ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษามากที่สุดคือ เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน ความก้าวหน้า และมั่นคงในอาชีพ อาจเนื่องมาจากกว่ารายได้หรือผลตอบแทนในอนาคตกับอาชีพที่มั่นคงเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรวรรณ อนันตพงศ์ (2540: 76) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยกล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุดคือ จำนวนผู้มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตภา พุทธิศิริรังษี (2546: 82) ศึกษาเรื่อง อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย ปีการศึกษา 2545 โดยกล่าวว่า เหตุผลสำคัญในการศึกษาต่อของนักเรียนคือการสำเร็จศึกษาในระดับสูงเพื่อหางานทำได้ง่าย และความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสา สายสังข์ (2547: 54) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพาณิชยการบางนา โดยกล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อนั้นเนื่องจาก เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้ ประกอบอาชีพที่มีเกียรติ มีความก้าวหน้าและมั่นคง รายได้สูงสามารถเลี้ยงตัวเองได้

3. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษามากที่สุดคือ ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์ (2547: 41) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยกล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อบุคลากรผู้สอนอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากนักศึกษาต้องการให้สถานศึกษาจัดเตรียมครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาตรงกับสาขาที่สอน ซึ่งครูผู้สอนควรต้องมีการเตรียมพร้อมการสอนล่วงหน้า ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการให้บริการคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนแก่นักศึกษาเป็นอย่างดี

4. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษามากที่สุดคือ ค่าหน่วยกิตในการเรียน ค่าบำรุงการศึกษาและ

ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ อาจเนื่องมาจาก การศึกษามีลักษณะเป็นสินค้าปกติ หากปรับอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้น(ลดลง) ก็จะมีส่งผลให้นักศึกษาเข้ารับการศึกษาลดลง(เพิ่มขึ้น) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรวรรณ อนันตพงศ์ (2540: 77) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยกล่าวว่า อัตราค่าเล่าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนเป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาโดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการศึกษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ละเอียด ศรีหาเหง้า (2549: 57) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยกล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่ากิจกรรมในอัตราที่เหมาะสมและเป็นธรรม

5. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหมดมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษามากที่สุดคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย อาจเนื่องมาจากค่านิยมที่มีต่อสถาบัน โดยนักศึกษาเชื่อว่าหากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ละเอียด ศรีหาเหง้า (2549: 57) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยกล่าวว่า ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับมากคือ ค่านิยมในการส่งลูกเข้าเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียง มีอาคารและสถานที่ที่สวยงามพร้อมทั้งมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็นอย่างดี มีความปลอดภัยต่อนักศึกษา

6. ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษามากที่สุดคือ แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทนา พาณิชตระการกุล (2548: 79-80) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยกล่าวว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการบริการของหน่วยงานต่างในสถานศึกษาทุก ๆ ด้าน อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเห็นว่าผู้บริหารมีการวางแผนเพื่อพัฒนาสถานศึกษาในทุก ๆ ด้าน อยู่ตลอดเวลา

7. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษามากที่สุดคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ อาจเนื่องมาจาก ในปัจจุบันสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ และข้อมูลสารสนเทศ ได้แพร่กระจายอย่างรวดเร็วและทั่วถึง นักศึกษาจึงสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทรนิล อริยะวงศ์สกุล (2548: 85-86) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยกล่าวว่า นักศึกษาต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์การประกาศรับนักศึกษาตามสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรและสาขาวิชาผ่านทางอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์

จากผลการศึกษาความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ทำให้ทราบถึงความต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความเหมาะสมด้านเนื้อหารายวิชา ความเหมาะสมด้านจำนวนหน่วยกิตที่เรียน ความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน ความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษาระยะสั้นและข้อเสนอแนะจากการศึกษา โดยรวม นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดหลักสูตรในด้านเนื้อหาวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่เรียนทั้งในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทางมหาวิทยาลัยได้มีการปรับหลักสูตรวิชาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับปัจจุบัน และเป็นสาขาวิชาที่ได้รับความสนใจจากผู้ต้องการศึกษาและตลาดแรงงานในปัจจุบัน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพตามความต้องการได้ ในส่วนของการกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนของมหาวิทยาลัยทั้งในค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ โดยรวมส่วนใหญ่ นักศึกษาเห็นว่าค่าเล่าเรียนมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ขณะที่นักศึกษาที่เห็นว่าการเก็บอัตราค่าเล่าเรียนสูงเกินไปก็อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก หากเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราค่าเล่าเรียนระหว่างค่าเล่าเรียนของมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยของภาครัฐ จะเห็นได้ว่าอัตราค่าเล่าเรียนของมหาวิทยาลัยเอกชนจะมีราคาสูงกว่าในทุก ๆ ด้านอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้ต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยปรับลดค่าหน่วยกิตและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่นักศึกษาต้องจ่ายอยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม ในส่วนความคาดหวังจากการเข้ารับการศึกษ โดยรวม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าหลังจากที่สำเร็จการศึกษาแล้วต้องการที่จะประกอบอาชีพ พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน มีรายได้อยู่ที่ระดับ 12,001 – 15,000 บาทต่อเดือน และมีความ

ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งอาชีพและรายได้ที่จะได้รับในอนาคตนั้นเป็นสิ่งที่จูงใจให้คนมีความต้องการเข้ารับการศึกษามากขึ้น

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. ปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาวิชาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

2. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการแนะแนวการศึกษาและแนวทางการประกอบอาชีพให้นักศึกษาอย่างจริงจัง ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่จะต้องมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ เนื่องจากยุคปัจจุบันเป็นยุคของการแข่งขันช่วงชิงโอกาส การแนะแนวให้คำปรึกษากับนักศึกษาอย่างใกล้ชิดจะสามารถช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเอาตัวรอดจากสังคมได้

3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสทดลองฝึกงานจากภาคปฏิบัติ หรือสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกงานตามหน่วยงานหรือบริษัทชั้นนำต่าง ๆ

4. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน ปรับรูปแบบการสอนให้เกิดความน่าสนใจ ไม่สร้างบรรยากาศที่น่าเบื่อหน่ายในห้องเรียน

5. ปรับลดค่าน่วยกิตและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักศึกษาต้องจ่ายให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนได้

6. ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการใช้บริหารสถานศึกษาให้พัฒนาในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ การให้บริการในห้องสมุดจัดหาหนังสือที่พอเหมาะกับจำนวนนักศึกษา การบริหารงานธุรการและการเงิน ปรับปรุงระบบการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาด้วยการให้บริการในจุดเดียวเพื่อความสะดวก รวดเร็ว การบริหารงานอาคารและสถานที่ ปรับปรุงในด้านความสะอาดของอาคารและสถานที่ เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับนักศึกษา

7. มหาวิทยาลัยควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับนักศึกษาในหลักสูตรตามสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ รวมทั้งการสัมมนาตามโรงเรียนต่าง ๆ

5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับถึงอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน
2. ควรทำการขยายกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ให้ครอบคลุมทั้งนักศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนและนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยจากภาครัฐ
3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างอุปสงค์ของการศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนกับอุปสงค์ของการศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยจากภาครัฐ

บรรณานุกรม

- กำชัย ลายสมิต. (2541). *วิชันหนึ่งนักเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: รู้แจ้ง.
- จันทนา พาณิชระการกุล. (2548). *การบริหารจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.
- จินตภา พุทธิศิริรังษี. (2546). *อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย ปีการศึกษา 2545*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชวลิต สละ. (2551). *หลักเศรษฐศาสตร์แรงงานเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิลก บุญเรืองรอด. (2526). *การวางแผนการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสถิติวิจัยและประเมินผล กรมการฝึกหัดครู.
- ถวิล นิลใบ. (2553). *ตลาดแรงงานบัณฑิตเศรษฐศาสตร์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2553, จาก <http://www.eco.ru.ac.th/tawin/article/ru9.htm>
- ทางรอดของมหาวิทยาลัยเอกชน. (2546, 22 กรกฎาคม). *ข่าวสด*. หน้า 34.
- เทียนฉาย กีระนันท์. (2519). *เศรษฐศาสตร์: ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2541). *สังคมศาสตร์พื้นฐานการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภาพร อติวานิชพงศ์. (2552). *ประวัติศาสตร์ความคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สว่างสรรค์.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นันทิยา จำลองพิมพ์. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี*. สารนิพนธ์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิสา สายสังข์. (2547). *ความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบางนา*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2540). *เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์. (2547). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ ธรรมไชย. (2549). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. เชียงใหม่: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ภาวรินทร์ สุระเดชวงศ์. (2546). *ความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แมคคอนเนลล์, แคมเบลล์ อาร์; บัวร์, สแตนลีย์ แอลล์; และ แมคเพอร์สัน, เดวิด เอ. (2548). *เศรษฐศาสตร์แรงงานร่วมสมัย*. แปลโดย พรรณี จรัมพร. กรุงเทพฯ: ทิออป.
- แมน สารรัตน์. (2527). *เศรษฐศาสตร์แรงงาน*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ล้วน สายยศ. (2538). *เทคนิควิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียด ศรีหาเหง้า. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- วรัญญา ภัทรสุข. (2549). *เศรษฐศาสตร์ 1 (หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค)*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคน. (2550). *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). *การวิจัยเชิงปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ.2550 - 2554*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุกัญญา พูลประภา. (2547). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมาลี ปิตยานนท์. (2539). *เศรษฐศาสตร์แรงงาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณพ อนันตพงศ์. (2540). *ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับอุดมศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน*. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อินทนิล อริยะวงศ์สกุล. (2548). *ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. ปัตตานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ถ่ายเอกสาร.
- เอนก เรียรถาวร; ปรีดา นาคนาวทิม; และ สมคิด แสงเพชร. (2521). *เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Amos, Orley M., Jr. (1987). *Microeconomics Concepts, Analysis and Applications*. Oklahoma State University.
- Nadler, Leonard. (1980). *Cooperate Human Resource Development: Management Tool*. United State of America.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูล จำนวนหน่วยกิต หลักสูตรสาขาวิชาและอัตราค่าเล่าเรียนในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์
บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จำนวนหน่วยกิต หลักสูตรสาขาวิชาและอัตราค่าเล่าเรียนในหลักสูตร เศรษฐศาสตร์บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1. จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ทั้งหมด 132 หน่วยกิต ได้แก่

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30 หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	96 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต

2. หลักสูตรสาขาวิชา

- หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
- หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (6 หน่วยกิต)
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (6 หน่วยกิต)
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (6 หน่วยกิต)
- กลุ่มวิชาภาษา (12 หน่วยกิต)

หมวดวิชาเฉพาะ

- วิชาแกน (63 หน่วยกิต)
- วิชาเอก - บัณฑิต (27 หน่วยกิต)
- วิชาเอก - เลือก (6 หน่วยกิต)

3. อัตราค่าเล่าเรียน

3.1 ค่าหน่วยกิตวิชา หน่วยกิตละ 1,400 บาท

3.2 ค่าบำรุงการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ภาคละ 1,000 บาท ค่าบำรุงห้องสมุด ภาคละ 500 บาท ค่าบำรุงห้องพยาบาล ภาคละ 200 บาท ค่าบำรุงและพัฒนาการกีฬา ภาคละ 600 บาท ค่าบำรุงสโมสรนักศึกษา ภาคละ 400 บาท ค่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร ภาคละ 500 บาท

3.3 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมย้ายคณะ ครั้งละ 500 บาท ค่ารักษาสถานภาพนักศึกษา ภาคละ 500 บาท ค่าทำบัตรทดแทน ฉบับละ 300 บาท ค่าประกันความเสียหาย (คืนให้เมื่อ

แผนสถานภาพนักศึกษา) 1,000 บาท บัตรประจำตัวนักศึกษา ฉบับละ 300 บาท ค่าใบรับรองผลการศึกษา ฉบับละ 20 บาท ค่าออกใบรับรองอื่นๆ ฉบับละ 10 บาท ค่าบำรุงสารสนเทศ (เฉพาะภาคการศึกษาที่ 1 และ 2) ภาคละ 1,500 บาท ค่าธรรมเนียมเข้าเล่มศิลปนิพนธ์ 500 บาท ค่าปฐมนิเทศ 300 บาท

มหาวิทยาลัยเกริก

1. จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ทั้งหมด 132 หน่วยกิต ได้แก่

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30 หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	96 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต

2. หลักสูตรสาขาวิชา

- หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

หมวดวิชาทั่วไป

- กลุ่มวิชาภาษา จำนวน 12 นก.
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 6 นก.
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 6 นก.
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 6 นก.

หมวดวิชาเฉพาะ

- วิชาแกน จำนวน 51 นก.
- วิชาเอกบังคับ จำนวน 18 นก.
- วิชาเอกเลือก จำนวน 12 นก.
- กลุ่มวิชาโท จำนวน 15 นก.

หมวดวิชาเลือกเสรี

ให้นักศึกษาเลือกเรียนในรายวิชาในระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเกริก

3. อัตราค่าเล่าเรียน

3.1 ค่าหน่วยกิต หน่วยกิตละ 1,000 บาท

3.2 ค่าบำรุงการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา 800 บาท ค่าบำรุงห้องสมุด 500 บาท ค่าบำรุงและพัฒนาไฟฟ้า 500 บาท ค่าบำรุงสโมสรนักศึกษา 500 บาท ค่าบำรุงโรงพยาบาลและเวชภัณฑ์ 300 บาท ค่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร 400 บาท ค่าบำรุงการใช้ Internet 300 บาท

3.3 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้แก่ ค่าวารสาร / ปี 200 บาท ค่าประกันอุบัติเหตุ / ปี 150 บาท ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา 1,000 บาท ค่าปฐมนิเทศ 500 บาท ค่าหนังสือคู่มือ / หลักสูตร 200 บาท ค่าเอกสารคำบรรยาย ภาคละ 400 บาท ค่าเอกสารคำบรรยาย ภาคฤดูร้อน 200 บาท ค่าการใช้เครื่องปรับอากาศ 200 บาท ค่าย้ายคณะ / สาขา 200 บาท ค่าเพิ่ม / ลดวิชา วิชาละ 30 บาท ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนภาคฤดูร้อนภาคละ 500 บาท ค่าประกันของเสียหาย 800 บาท ค่าปัจฉิมนิเทศ 800 บาท

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1. จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ทั้งหมด 135 หน่วยกิต ได้แก่

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30 หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	99 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต

2. หลักสูตรสาขาวิชา

- หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต

หมวดศึกษาทั่วไป

- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 9 หน่วยกิต (เลือก 2 รายวิชา 6 หน่วยกิต)
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ

- กลุ่มวิชาแกน 45 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาเอกบังคับ 30 หน่วยกิต

- กลุ่มวิชาเอกเลือก 15 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือก

เลือกจากรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ไม่ใช่วิชาในหมวดศึกษาทั่วไป และคณะอนุมัติให้เป็นวิชาเลือกเสรีได้

3. อัตราค่าเล่าเรียน

3.1 ค่าหน่วยกิตวิชา หน่วยกิตละ 1,200 บาท

3.2 ค่าบำรุงการศึกษา รวม 6,500 บาท/ปี

3.3 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้แก่ ค่าขึ้นทะเบียน 200 บาท ค่าประกันของเสียหาย 500 บาท ค่าทำบัตรนักศึกษา 200 บาท ค่าเอกสารลงทะเบียน 100 บาท ค่าประกันอุบัติเหตุ 200 บาท

มหาวิทยาลัยรังสิต

1. จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ทั้งหมด 140 หน่วยกิต ได้แก่

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	32 หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	96 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี	12 หน่วยกิต

2. หลักสูตรสาขาวิชา

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- กลุ่มรายวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- กลุ่มรายวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- กลุ่มรายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 9 หน่วยกิต
- กลุ่มรายวิชาภาษา 9 หน่วยกิต
- กลุ่มรายวิชาพลศึกษาและหรือนันทนาการ 2 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ

- กลุ่มวิชาแกน 12 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาเอกบังคับ 24 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาวิชาเอกเฉพาะด้าน 18 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาวิชาเอกเลือก 24 หน่วยกิต

- วิชาโท 18 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี

เลือกศึกษาจากวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย 12 หน่วยกิต

3. อัตราค่าเล่าเรียน

3.1 ค่าเล่าเรียน ประกอบด้วย - 60,500 บาท/ชั้นปีที่ 1

- 53,400 บาท/ชั้นปีที่ 2

- 55,200 บาท/ชั้นปีที่ 3

- 46,200 บาท/ชั้นปีที่ 4

3.2 ค่าบำรุงการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษาภาคปกติภาคละ 6,000 บาท ค่าบำรุงการศึกษาภาคฤดูร้อนภาคละ 2,000 บาท

3.3 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้แก่ ค่าตรวจสุขภาพ 500 บาท ค่าประกันของเสียหาย 2,000 บาท ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษาใหม่ 300 บาท ค่าประกันอุบัติเหตุปีละ 300 บาท ค่าทำบัตรนักศึกษา 200 บาท

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1. จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ทั้งหมด 135 หน่วยกิต ได้แก่

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ 99 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

2. หลักสูตรสาขาวิชา

- กลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเงิน

- กลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

- กลุ่มสาขาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และการวิจัย

- กลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- กลุ่มวิชาภาษา จำนวน 15 นก.

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จำนวน 6 นก.

- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 3 นก.

- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 3 นก.
- กลุ่มวิชาพัฒนาคูณภาพชีวิต จำนวน 3 นก.

หมวดวิชาเฉพาะ

- กลุ่มวิชาแกน จำนวน 48 นก.
- กลุ่มวิชาเอก จำนวน 30 นก.
- กลุ่มวิชาโท จำนวน 15 นก.

3. อัตราค่าเล่าเรียน

- 3.1 ค่าหน่วยกิตวิชา หน่วยกิตละ 1,400 – 1,600 บาท
- 3.2 ค่าบำรุงการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา 10,000 บาท/ปี ค่าปฏิบัติการ 1,000 บาท
- 3.3 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้แก่ ค่าขึ้นทะเบียน 500 บาท ค่าประกันของเสียหาย 500 บาท ค่าทำบัตรนักศึกษา 350 บาท ค่า AIR วิชาละ 125 บาท ค่าเอกสารลงทะเบียน 50 บาท ค่าประกันชีวิต 200 บาท ค่าเครื่องแต่งกายนักศึกษา 500 บาท ค่าจัดกิจกรรมปฐมนิเทศ 300 บาท ค่าธรรมเนียมการใช้ระบบสารสนเทศ 1,000 บาท/ปี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1. จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรทั้งหมด 132 หน่วยกิต ได้แก่

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	27 หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	96 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	9 หน่วยกิต

2. หลักสูตรสาขาวิชา

- หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร
- กลุ่มสาขาวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

หมวดวิชาเฉพาะ

- กลุ่มวิชาแกน

- กลุ่มวิชาเอกบังคับ
- กลุ่มวิชาเอกเลือกหรือสหกิจศึกษา

หมวดวิชาเลือกเสรี

เลือกศึกษาจากรายวิชาที่เปิดสอน 9 หน่วยกิต

3. อัตราค่าเล่าเรียน

- 3.1 ค่าเล่าเรียน ประกอบด้วย
- อุปกรณ์/ตำรา 3,045 บาท
 - 21,900 บาท/ภาคเรียนที่ 1
 - 27,400 บาท/ภาคเรียนที่ 2
 - 10,500 บาท/ภาคฤดูร้อน

3.2 ค่าบำรุงการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษาประจำปี ปีละ 3,200 บาท ค่าบำรุงการศึกษาภาคปกติ ภาคละ 2,300 บาท ค่าบำรุงการศึกษาภาคฤดูร้อน ภาคละ 1,800 บาท ค่าประกันอุบัติเหตุ ปีละ 200 บาท

3.3 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้แก่ ค่าสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา 200 บาท ค่าขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา 500 บาท ค่าประกันของเสียหาย 2,000 บาท ค่าทำบัตรประจำตัวนักศึกษา 150 บาท ค่าคู่มือนักศึกษา (ระเบียบการและหลักสูตรระดับปริญญาตรี) 200 บาท ค่าคู่มือลงทะเบียนเรียน 20 บาท ค่าลงทะเบียนช้ากว่ากำหนด วันละ 50 บาท ค่าขอเพิ่มหรือขอเพิกถอนรายวิชาเรียน วิชาละ 20 บาท ค่าธรรมเนียมย้ายคณะหรือสาขาวิชา 500 บาท ค่าส่งหนังสือคืนห้องสมุดเกินกำหนด วันละ 5 บาท ค่าแบบฟอร์มคำร้อง ฉบับละ 5 บาท ค่าหนังสือรับรอง ฉบับละ 30 บาท ค่ารักษาสถานภาพนักศึกษา (กรณีลาพัก) ภาคละ 500 บาท ค่าคืนสถานภาพนักศึกษา (กรณีถูกจำหน่ายหรือถูกสั่งพัก) ภาคละ 1000 บาท ค่าใบแสดงผลการศึกษาฉบับทางการ ฉบับละ 40 บาท ค่าใบแสดงผลการศึกษาฉบับไม่เป็นทางการ ฉบับละ 20 บาท ค่ายื่นคำร้องขอจบการศึกษาช้ากว่ากำหนด วันละ 100 บาท ค่าวุฒิบัตรและปริญญาบัตร 500 บาท ค่าขึ้นทะเบียนบัณฑิต 500 บาท ค่าปัจฉิมนิเทศ คนละ 500 บาท ค่าบำรุงสมาชิกตลอดชีพสมาคมศิษย์เก่านักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม คนละ 1,000 บาท

แบบสอบถาม

เรื่อง อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำสารนิพนธ์ หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ เรื่อง อุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ
เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรี
ในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษาระดับ
ปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม

เอกพล ธีระพจน์

นิสิตปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ และเติมคำในช่องว่างที่เว้นไว้ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

○ ชาย

○ หญิง

2. สถานศึกษาปัจจุบันที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ คือ.....

3. คะแนนเฉลี่ยสะสมปัจจุบันของท่านอยู่ในระดับใด

○ ต่ำกว่า 2.00

○ 3.00 - 3.49

○ 2.00 - 2.49

○ 3.50 - 4.00

○ 2.50 - 2.99

4. ภูมิลำเนาของผู้เรียน

○ กรุงเทพฯและปริมณฑล

○ ต่างจังหวัด โปรดระบุ.....

5. สถานภาพครอบครัวของผู้เรียน

○ อยู่ร่วมกัน

○ หย่าร้าง

○ บิดา / มารดา ถึงแก่กรรม

6. อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

○ รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

○ พนักงาน / ลูกจ้างภาคเอกชน

○ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

○ เกษตรกรรม / ประมง

○ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

○ ต่ำกว่าประถมศึกษา

○ อนุปริญญา / เทียบเท่า

○ ประถมศึกษา / เทียบเท่า

○ ปริญญาตรี / เทียบเท่า

○ มัธยมศึกษาตอนต้น / เทียบเท่า

○ สูงกว่าปริญญาตรี

○ มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า

8. รายได้เฉลี่ยของบิดา/มารดาหรือผู้ปกครองรวมกัน ต่อเดือน

○ ต่ำกว่า 20,000 บาท

○ 20,000 - 40,000 บาท

○ 40,001 - 50,000 บาท

○ มากกว่า 50,000 บาท

9. รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับสำหรับใช้จ่ายระหว่างศึกษา

○ ต่ำกว่า 5,000 บาท

○ 5,000 - 10,000 บาท

○ มากกว่า 10,000 บาท

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ของการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ
เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว</u>					
1.	ต้องการศึกษาเนื่องจากบิดา/มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุน					
2.	ได้รับการชักชวนจากเพื่อนฝูง					
3.	เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ					
4.	เป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น					
5.	สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
6.	สามารถเข้าเรียนได้ง่าย/ไม่ต้องสอบ					
	<u>ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ</u>					
1.	สามารถหางานทำได้ง่าย					
2.	โอกาสในการเลือกอาชีพที่ต้องการ					
3.	เป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดแรงงาน					
4.	ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ					
5.	สามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้					
	<u>ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน</u>					
1.	ความรู้ความสามารถและรูปแบบการสอนของอาจารย์ประจำสาขาวิชา					
2.	การวัดผลและประเมินผลการเรียนของมหาวิทยาลัย					
3.	การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและสอบถามระหว่างเรียน					
4.	ความเพียบพร้อมและทันสมัยด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน					
5.	การจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมภายนอกมหาวิทยาลัย					
	<u>ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา</u>					
1.	ค่าหน่วยกิตในการเรียน					
2.	ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ					
3.	ค่าใช้จ่ายด้านตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียน					
4.	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างเรียนของนักศึกษา					
	<u>ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคมภายในมหาวิทยาลัย</u>					
1.	ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย					
2.	กฎระเบียบและวินัยภายในมหาวิทยาลัย					
3.	ความสะอาดเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย					
4.	สภาพสังคมระหว่างเพื่อนนักศึกษา					
5.	แหล่งร้านค้าและสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่รอบมหาวิทยาลัย					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัจจัยด้านการบริการนักศึกษา</u>					
1.	มีช่องทางการลงทะเบียนที่หลากหลาย					
2.	มีสวัสดิการต่าง ๆ แก่นักศึกษา					
3.	แหล่งการให้บริการข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษา					
4.	ความพร้อมทางด้านบุคลากรตามหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย					
5.	ความรวดเร็วในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย					
6.	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย					
	<u>ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์</u>					
1.	การแนะแนวทางการศึกษามหาวิทยาลัยตามโรงเรียนต่าง ๆ					
2.	การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ					
3.	มีช่องทางในการรับสมัครที่สะดวกและหลากหลาย					

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและความคาดหวังจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

1. ความเหมาะสมของหลักสูตรในสาขาวิชา

1.1 เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีความเหมาะสมหรือไม่

☐ เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ มีเนื้อหารายวิชามากเกินไป

☐ มีเนื้อหารายวิชาน้อยเกินไป

1.2 เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมหรือไม่

☐ เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ มีเนื้อหารายวิชามากเกินไป

☐ มีเนื้อหารายวิชาน้อยเกินไป

1.3 เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมหรือไม่

☐ เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ มีเนื้อหารายวิชามากเกินไป

☐ มีเนื้อหารายวิชาน้อยเกินไป

2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียน

2.1 จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีความเหมาะสมหรือไม่

- ☐ เหมาะสม
☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ มีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป
☐ มีจำนวนหน่วยกิตน้อยเกินไป

2.2 จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะมีความเหมาะสมหรือไม่

- ☐ เหมาะสม
☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ มีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป
☐ มีจำนวนหน่วยกิตน้อยเกินไป

2.3 จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสมหรือไม่

- ☐ เหมาะสม
☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ มีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป
☐ มีจำนวนหน่วยกิตน้อยเกินไป

3. ความเหมาะสมของอัตราค่าเล่าเรียน

3.1 ค่าหน่วยกิตในการศึกษามีความเหมาะสมหรือไม่

- ☐ เหมาะสม
☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ ค่าใช้จ่ายสูงเกินไป
☐ ค่าใช้จ่ายน้อยเกินไป

3.2 ค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสมหรือไม่

- ☐ เหมาะสม
☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ ค่าใช้จ่ายสูงเกินไป
☐ ค่าใช้จ่ายน้อยเกินไป

3.3 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมหรือไม่

- ☐ เหมาะสม
☐ ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่า ☐ ค่าใช้จ่ายสูงเกินไป
☐ ค่าใช้จ่ายน้อยเกินไป

4. ความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษา

4.1 อาชีพที่ท่านคาดหวังหลังจากที่สำเร็จการศึกษา

- ☐ รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ เกษตรกรรม / ประมง
☐ พนักงาน / ลูกจ้างภาคเอกชน ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ
☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

4.2 รายได้แรกต่อเดือนที่ท่านคาดหวังจากการทำงานหลังจากที่สำเร็จการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001 - 12,000 บาท
☐ 12,001 - 15,000 บาท ☐ มากกว่า 15,000 บาท

4.3 ท่านมีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหลังจากที่สำเร็จการศึกษาหรือไม่

- ☐ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
☐ ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น
☐ ไม่ต้องการ

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล

4.1 ท่านคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

4.2 ท่านมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการศึกษาอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณความกรุณาของท่านในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นายเอกพล ธีระพจน์

วันเดือนปีเกิด

15 มีนาคม 2527

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

748/80 ซอยเพชรเกษม 3 ถ.เพชรเกษม

แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่

กรุงเทพมหานคร 10600

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549

เศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเงิน

จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

พ.ศ. 2554

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

